

อนุสัญญาบาเซล

ว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายและการกำจัดของเสียอันตรายข้ามแดน

ภาคีแห่งอนุสัญญานี้

ตระหนักถึง ความเสี่ยงของความเสียหายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมที่มีสาเหตุจากของเสียอันตรายและของเสียประเภทอื่น และการเคลื่อนย้ายของเสียเหล่านั้นข้ามแดน

คำนึงถึง การคุกคามสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมซึ่งขยายตัวมากขึ้นเนื่องจากการเพิ่มขึ้น ของการก่อกำเนิดและความซับซ้อน และการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่น

คำนึงถึงด้วยว่า วิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม จากอันตรายซึ่งเกิดจากของเสียดังกล่าว คือการลดการทำให้ก่อกำเนิดต่ำที่สุดทั้งด้านปริมาณและ/หรือศักยภาพ ความเป็นอันตราย

เชื่อมั่นว่า รัฐควรดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อประกันว่าการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น รวมทั้งการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดของเสียเหล่านั้นสอดคล้องกับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์ และสิ่งแวดล้อมไม่ว่าสถานที่กำจัดจะเป็นอย่างไร

รับทราบ ว่า รัฐควรประกันว่าผู้ก่อกำเนิดควรปฏิบัติตามหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งและการกำจัดของเสียอันตราย และของเสียอื่นในลักษณะที่สอดคล้องกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไม่ว่าสถานที่กำจัดจะเป็นอย่างไร

ยอมรับอย่างเต็มที่ว่า รัฐใดๆ มีสิทธิอธิปไตยในการห้ามการนำเข้าหรือการกำจัดของเสียที่อันตรายและของเสียอื่นจากต่างประเทศในอาณาเขตของตน

ยอมรับด้วย ถึงความปรารถนาที่เพิ่มขึ้นในการห้ามเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและ การกำจัดในรัฐอื่น โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

ยอมรับว่า การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งไปยังประเทศกำลังพัฒนามี ความเสี่ยงสูงจากการที่ของเสียอันตรายไม่ได้รับการจัดการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดโดยอนุสัญญานี้

เชื่อมั่นว่า ของเสียอันตรายและของเสียอื่นควรได้รับการกำจัดภายในรัฐที่เป็นแหล่งกำเนิดด้วยวิธีการ ที่เข้ากันได้กับการจัดการที่มีประสิทธิภาพและที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตระหนักด้วยว่า การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียดังกล่าวจากรัฐที่เป็นแหล่งกำเนิดไปยังรัฐอื่น ควรจะได้รับอนุญาตเฉพาะเมื่อได้ดำเนินการภายใต้เงื่อนไขที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม และภายใต้เงื่อนไขที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

พิจารณาว่า การควบคุมที่เพิ่มขึ้นของการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นจะเป็นสิ่งจูงใจในการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการลดปริมาณการเคลื่อนย้ายข้ามแดนดังกล่าว

เชื่อมั่นว่า รัฐควรดำเนินมาตรการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมและการควบคุม การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่น จากรัฐอื่นและไปยังรัฐเหล่านั้น

รับทราบว่า ความตกลงระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคจำนวนหนึ่งได้กล่าวถึงประเด็นเกี่ยวกับ การคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งผ่านสินค้าอันตราย

คำนึงถึง ปฏิญญาของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ (กรุงสตอกโฮล์ม ค.ศ.1972) แนวทางและหลักการกรุงโคโรในการจัดการของเสียอันตรายที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งรับรองโดยคณะมนตรีประศาสน์การโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (ยูเอ็นอีพี) ตามข้อวินิจฉัยที่ 14/30 วันที่ 17 พฤษภาคม 1987 (พ.ศ.2503) ข้อเสนอของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติว่าด้วยการขนส่งสินค้า อันตราย (จัดทำขึ้นในปี 1957 และแก้ไขเพิ่มเติมทุกสองปี) ข้อเสนอแนะคำประกาศตราสาร และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องที่ได้มีการรับรองภายในระบบของสหประชาชาติ ตลอดจนงานและการศึกษาที่กระทำขึ้นภายในองค์การระหว่างประเทศและองค์การระดับภูมิภาคอื่นๆ

คำนึงถึง เจตนารมณ์ หลักการ ความมุ่งหมายและหน้าที่ของกฎบัตรโลกสำหรับธรรมชาติซึ่งรับรองโดยสมัชชาสหประชาชาติในการประชุมสมัยที่ 37 (ค.ศ.1982) ว่าเป็นกฎจริยธรรมในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ยืนยันว่า รัฐมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติให้บรรลุผลซึ่งพันธกรณีระหว่างประเทศของตนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ยอมรับว่า ในกรณีที่มีการละเมิดในส่วนที่เป็นสาระสำคัญของบทบัญญัติของอนุสัญญาหรือพิธีสารใดของอนุสัญญานี้ ให้นำกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องว่าด้วยสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับ

ตระหนักถึง ความต้องการที่จะพัฒนาและใช้เทคโนโลยีใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งก่อให้เกิดของเสียต่ำทางเลือกในการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ระบบการจัดการและการควบคุมดูแลที่ดียิ่งขึ้นเพื่อลดการเกิดของเสียอันตรายและของเสียอื่นให้เหลือน้อยที่สุด

ตระหนักด้วยว่า ข้อกังวลระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับความจำเป็นในการควบคุมอย่างเข้มงวดของการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่น และความต้องการในการลดการเคลื่อนย้ายดังกล่าวให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

กังวลถึง ปัญหาการขนส่งข้ามแดนอย่างผิดกฎหมายของของเสียอันตรายและของเสียอื่น

คำนึงถึงด้วย ชีตความสามารถที่จำกัดของประเทศกำลังพัฒนาในการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น

ยอมรับถึง ความต้องการในการส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นซึ่งเกิดขึ้นในท้องถิ่นอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา ตามเจตนารมณ์ของแนวทาง กรุงโคโร และข้อตัดสินใจที่ 14/16 ของคณะมนตรีประศาสน์การของยูเอ็นอีพีว่าด้วยการส่งเสริมการถ่ายทอด เทคโนโลยีด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ยอมรับด้วยว่า ของเสียอันตรายและของเสียอื่นควรได้รับการขนส่งตามอนุสัญญาและข้อเสนอแนะ ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

เชื่อมั่นด้วยว่า การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นควรได้รับอนุญาตเฉพาะเมื่อ การขนส่งและการกำจัดขั้นสุดท้ายของของเสียดังกล่าวเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ

มุ่งมั่นที่จะ ค้ำครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมโดยการควบคุมอย่างเข้มงวด เพื่อป้องกันผลกระทบที่ร้ายแรง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการก่อกำเนิดและการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ขอบเขตของอนุสัญญา

1. ของเสียดังต่อไปนี้ที่มีการเคลื่อนย้ายข้ามแดน ถือว่าเป็น “ของเสียอันตราย” เพื่อความมุ่งประสงค์ของ

อนุสัญญานี้

(ก) ของเสียประเภทใดที่ระบุในภาคผนวก 1 เว้นแต่ที่ไม่เข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งใน

ภาคผนวก 3 และ

(ข) ของเสียที่ไม่อยู่ในข่ายของอนุวรรค (ก) แต่ได้รับการนิยามหรือได้รับการพิจารณาว่าเป็น

ของเสียอันตรายโดยกฎหมายภายในของภาคีส่งออก ผู้นำเข้าหรือผู้ถูกนำผ่าน

2. ของเสียประเภทที่ระบุในภาคผนวก 2 ที่มีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนเป็น “ของเสียอื่น” เพื่อความมุ่ง

ประสงค์ของอนุสัญญานี้

3. ของเสียซึ่งเป็นผลมาจากการเป็นวัตถุกัมมันตรังสีที่อยู่ภายใต้ระบบการควบคุมระหว่างประเทศระบบ

อื่น รวมทั้งตราสารระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเฉพาะกับวัสดุกัมมันตรังสี อยู่นอกขอบเขตของอนุสัญญานี้

4. ของเสียซึ่งเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตามปกติของเรือ การระบายทิ้งของเสียดังกล่าว ซึ่งอยู่ในบังคับ

โดยตราสารระหว่างประเทศอื่น อยู่นอกขอบเขตของอนุสัญญานี้

ข้อ 2

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้

1. “ของเสีย” หมายถึง สารหรือวัตถุซึ่งถูกกำจัดหรือเจตนาจะกำจัดหรือต้องการกำจัด โดยบทบัญญัติ

ของกฎหมายแห่งชาติ

2. “การจัดการ” หมายถึง การเก็บรวบรวม การขนส่ง และการกำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น

รวมทั้งการดูแลรักษาสถานที่กำจัดภายหลังการกำจัดด้วย

3. “การเคลื่อนย้ายข้ามแดน” หมายถึง การเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นจากพื้นที่ภายใต้

เขตอำนาจแห่งรัฐหนึ่งไปยังหรือผ่านพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของรัฐหนึ่ง หรือไปยังหรือผ่านพื้นที่ที่มีได้อยู่

ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐใด โดยมีรัฐที่เกี่ยวข้องในการเคลื่อนย้ายอย่างน้อย 2 รัฐ

4. “การกำจัด” หมายถึง การปฏิบัติใดที่ระบุไว้ในภาคผนวก 4 แห่งอนุสัญญานี้

5. “สถานที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้รับความเห็นชอบ” หมายถึง สถานที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวกสำหรับการกำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นซึ่งได้รับมอบอำนาจหรืออนุญาตให้ปฏิบัติการเพื่อ

ความ มุ่งประสงค์นี้ โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องของรัฐซึ่งสถานที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นตั้งอยู่

6. “หน่วยงานผู้มีอำนาจ” หมายถึง หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐบาลซึ่งได้รับแต่งตั้งจากภาคีให้

รับผิดชอบภายในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ตามที่ภาคีเห็นว่าเหมาะสม เพื่อรับแจ้งเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของ

เสียอันตรายหรือของเสียอื่น และข้อมูลข่าวสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องและเพื่อตอบสนองต่อการแจ้งเช่นว่าตามที่บัญญัติ

ไว้ในข้อ 6

7. “ศูนย์ประสานงาน” หมายถึง องค์กรของภาคีที่อ้างถึงในข้อ 5 ซึ่งรับผิดชอบในการรับและการส่ง

ข้อมูลข่าวสารตามที่กำหนดไว้ในข้อ 13 และ 16

8. “การจัดการของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” หมายถึง การดำเนินการตาม

ขั้นตอนที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติทั้งปวงเพื่อประกันว่าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ได้รับการจัดการในลักษณะที่จะ

คุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบร้ายแรงซึ่งอาจเป็นผลมาจากของเสียดังกล่าว

9. “พื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐ” หมายถึง พื้นดิน พื้นที่ทางทะเลหรือห้วงอากาศใดซึ่งรัฐรับผิดชอบด้าน

การบริหารและกฎระเบียบตามกฎหมายระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์

หรือสิ่งแวดล้อม

10. “รัฐผู้ส่งออก” หมายถึง ภาคี่ซึ่งมีการวางแผนที่จะเริ่มได้เริ่มการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสีย

อันตรายหรือของเสียอื่นออกไป

11. “รัฐผู้นำเข้า” หมายถึง ภาคี่ซึ่งมีการวางแผนหรือมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือ

ของเสียอื่นเข้ามา เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำจัดภายในประเทศนั้นหรือเพื่อความมุ่งประสงค์ในการขนถ่ายก่อน

นำไปกำจัดในพื้นที่ซึ่งมิได้อยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐใด

12. “รัฐที่ถูกนำผ่านแดน” หมายถึง รัฐใดๆ นอกเหนือจากรัฐผู้ส่งออกหรือนำเข้าซึ่งถูกวางแผนให้มี

การเคลื่อนย้ายของเสียหรือมีการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นผ่านแดน

13. “รัฐที่เกี่ยวข้อง” หมายถึง ภาคี่ซึ่งเป็นรัฐผู้ทำการส่งออกหรือนำเข้า หรือรัฐถูกนำผ่านแดน ไม่ว่าจะเป็น

ภาคี่หรือไม่ตาม

14. “บุคคล” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลใดๆ

15. “ผู้ส่งออก” หมายถึง บุคคลใดก็ตามซึ่งอยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐผู้ส่งออกซึ่งเป็นผู้จัดให้มีการส่งออก

ของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น

16. “ผู้นำเข้า” หมายถึง บุคคลใดก็ตามซึ่งอยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐผู้นำเข้าซึ่งเป็นผู้จัดให้มีการนำเข้าของ

เสียอันตรายหรือของเสียอื่น

17. “ผู้ขนส่ง” หมายถึง บุคคลใดก็ตามที่ผู้ดำเนินการขนส่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น

18. “ผู้ก่อกำเนิด” หมายถึง บุคคลใดก็ตามซึ่งกิจกรรมของตนก่อกำเนิดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นหรือ

หากหาตัวบุคคลผู้นั้นไม่ได้ให้หมายถึงบุคคลผู้ครอบครองและ/หรือควบคุมของเสียเหล่านั้น

19. “ผู้กำจัด” หมายถึง บุคคลใดก็ตามซึ่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นถูกขนส่งไปให้และเป็น

ผู้ดำเนินการกำจัดของเสียดังกล่าว

20. “องค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ” หมายถึง องค์การที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐ

อธิปไตย ซึ่งรัฐสมาชิกได้โอนอำนาจเกี่ยวกับเรื่องในบังคับของอนุสัญญานี้ไปให้ และซึ่งได้รับมอบอำนาจอย่างถูกต้อง

ตามวิธีดำเนินการภายในของตนให้ลงนาม สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ ยืนยันอย่างเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติ
อนุสัญญา

21. “การขนย้ายที่ผิดกฎหมาย” หมายถึง การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น
ตามที่ระบุไว้ในข้อ 9

ข้อ 3

คำนิยามของเสียอันตรายของชาติ

1. ภายใน 6 เดือน หลังจากเข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้ ภาคีแต่ละฝ่ายต้องแจ้งให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญา
ทราบถึงของเสียอื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 และ 2 ซึ่งได้รับการพิจารณาหรือกำหนดให้เป็นของเสีย
อันตรายภายใต้กฎหมายของชาติ และข้อกำหนดใดที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนเคลื่อนย้ายข้ามแดนซึ่งใช้บังคับต่อของเสีย
ดังกล่าว
2. ภาคีแต่ละฝ่ายต้องแจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบในภายหลังถึงการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่สำคัญของข้อมูล
ข่าวสารที่ได้แจ้งไว้ตามวรรค 1
3. สำนักเลขาธิการต้องแจ้งให้ภาคีที่ทั้งปวงทราบโดยทันทีถึงข้อมูลข่าวสารที่ตนได้รับตามวรรค 1 และ 2
4. ภาคีต้องรับผิดชอบในการทำให้ข้อมูลข่าวสารที่ตนได้รับจากสำนักเลขาธิการตามวรรค 3 พร้อมทั้งจะ
ให้แก่ผู้ส่งออกของตน

ข้อ 4

พันธกรณีทั่วไป

1. (ก) ภาคีซึ่งใช้สิทธิของตนในการห้ามนำเข้าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นเพื่อการกำจัดต้อง
แจ้งภาคีอื่นให้ทราบถึงการตัดสินใจของตนตามข้อ 13
- (ข) ภาคีต้องห้ามหรือต้องไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายและของเสียอื่นไปยังภาคี
ซึ่งได้ห้ามการนำเข้าของเสียดังกล่าวเมื่อได้รับแจ้งตามอนุวรรค 1 (ก) ข้างต้น
- (ค) ภาคีต้องห้ามหรือต้องไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายและของเสียอื่น หากรัฐ

ผู้นำเข้าไม่ยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรต่อการนำเข้านั้นเป็นการเฉพาะ ในกรณีรัฐที่นำเข้าไม่ได้ห้ามการนำเข้า

ของเสียดังกล่าว

2. ภาคีแต่ละฝ่ายต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อ

(ก) ประกันว่า การก่อกำเนิดของเสียอันตรายและของเสียอื่นภายในรัฐของตนถูกลดลงให้ต่ำที่สุด

โดยคำนึงถึงด้านสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี

(ข) ประกันว่า มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการกำจัดที่เพียงพอสำหรับการจัดการของเสีย

อันตรายและของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องตั้งอยู่ในรัฐนั้น เท่าที่จะเป็นไปได้ ไม่ว่าสถานที่กำจัดจะ

เป็นอย่างไรก็ตาม

(ค) ประกันว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นในรัฐของตนจะ

ดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็น เพื่อป้องกันมลพิษจากของเสียอันตรายและของเสียอื่นซึ่งเกิดขึ้นจากการจัดการ

ดังกล่าว และหากมลพิษดังกล่าวเกิดขึ้นต้องลดผลที่จะเกิดต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้ต่ำที่สุด

(ง) ประกันว่าการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นได้รับการลดให้เหลือ

ต่ำที่สุดให้สอดคล้องกับการจัดการของเสียดังกล่าว โดยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีประสิทธิภาพ และได้กระทำ

การในลักษณะที่จะคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบที่ร้ายแรงซึ่งอาจเป็นผลจาก

การเคลื่อนย้ายดังกล่าว

1 ข้อ 4ก [ข้อแก้ไขการห้ามส่งออก ซึ่งยังไม่มีผลบังคับใช้]

1. ภาคีแต่ละฝ่าย ตามบัญชีรายชื่อที่ระบุในภาคผนวก 7 ต้องห้ามการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายทั้งหมด ซึ่งมี
จุดมุ่งหมาย

ในการดำเนินการตามวิธีในภาคผนวก 4ก ไปยังรัฐที่ไม่ได้ระบุในภาคผนวก 7

2. ภาคีแต่ละฝ่ายตามบัญชีรายชื่อในภาคผนวก 7 ต้องลดและห้ามการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตราย ทั้งหมดภายใต้

ข้อ 1 (1) (ก) ของอนุสัญญา ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อการดำเนินการตามวิธีในภาคผนวก 4ข ไปยังรัฐที่ไม่ได้ระบุในภาคผนวก 7
ภายในวันที่ 31 ธันวาคม

2540 การเคลื่อนย้ายข้ามแดนเช่นว่าต้องไม่ถูกห้าม หากว่าของเสียที่เป็นปัญหาไม่แสดงลักษณะอันตราย ภายใต้อนุสัญญา

(จ) ไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นไปยังรัฐหรือกลุ่มรัฐที่อยู่ใน

องค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นภาคี โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาที่

ได้ห้ามการนำเข้าทั้งปวงโดยกฎหมายของตน หรือหากมีเหตุผลที่จะเชื่อได้ว่าของเสียที่เป็นปัญหาจะไม่สามารถ

การจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามเกณฑ์มาตรฐานที่จะกำหนดโดยภาคีทั้งหลายในการประชุมครั้งแรก

(ฉ) กำหนดให้จัดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสนอขอเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตรายและ

ของเสียอื่น ให้แก่รัฐที่เกี่ยวข้องตามภาคผนวก 5 ก. เพื่อระบุให้ชัดเจนถึงผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายที่เสนอนั้น

ต่อสุขภาพอนามัยมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

(ช) ป้องกันการนำเข้าของเสียอันตรายและของเสียอื่น หากมีเหตุผลที่จะเชื่อได้ว่าของเสียที่เป็น

ปัญหาจะไม่สามารถจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(ซ) ร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ กับภาคีและองค์การที่สนใจ ทั้งโดยตรงและผ่านสำนักเลขาธิการ

รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารว่าด้วยการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่น เพื่อปรับปรุง

การจัดการของเสียอันตรายที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้บรรลุผลในการป้องกันการขนย้ายที่ผิดกฎหมาย

3. ภาคีถือว่าการขนย้ายซึ่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่ผิดกฎหมายเป็นอาชญากรรม

4. ภาคีแต่ละฝ่ายต้องดำเนินมาตรการด้านกฎหมาย ด้านบริหาร และมาตรการอื่นที่เหมาะสมในอันที่จะ

ปฏิบัติตามและบังคับใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ รวมทั้งมาตรการในการป้องกันและลงโทษการกระทำที่ละเมิด

อนุสัญญานี้

5. ภาคีต้องไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นไปยังประเทศที่มีได้เป็นภาคี หรือ

นำเข้าจากประเทศที่มีได้เป็นภาคี

6. ภาคีตกลงที่จะไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น เพื่อนำไปกำจัดภายในพื้นที่

ใต้เส้นละติจูดที่ 60 องศาใต้ ไม่ว่าของเสียดังกล่าวจะมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนหรือไม่

7. ยิ่งไปกว่านั้น ภาคีแต่ละฝ่ายต้อง

(ก) ห้ามบุคคลทั้งปวงที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของตนจากการขนส่งหรือกำจัดของเสีย

อันตรายหรือของเสียอื่น เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะได้รับมอบอำนาจหรือได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติการดังกล่าวนั้น

(ข) กำหนดให้ของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่จะมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดน ได้รับการบรรจุ

หีบห่อ ตีฉลาก และขนส่ง โดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ได้รับการยอมรับและรับรองเป็นการทั่วไปในด้านการบรรจุหีบห่อ การตีฉลาก และการขนส่ง และโดยให้คำนึงตามควรถึงทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นที่ยอมรับระหว่างประเทศ

(ค) กำหนดให้จัดทำเอกสารการเคลื่อนย้ายแนบไปกับของเสียอันตรายและของเสียอื่นตั้งแต่จุด

ที่เริ่มต้นเคลื่อนย้ายข้ามแดนจนถึงจุดที่มีการกำจัด

8. ภาคิแต่ละฝ่ายต้องกำหนดให้ของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ซึ่งจะถูกส่งออกไปได้รับการจัดการโดย

คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมในรัฐที่นำเข้าหรือที่อื่นใด แนวทางด้านเทคนิคในการจัดการของเสียที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ภายใต้บังคับของอนุสัญญาจะได้รับการกำหนดโดยภาคิทั้งหลายในการประชุมครั้งแรก

9. ภาคิต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประกันว่าการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นจะได้รับการอนุญาตเฉพาะเมื่อ

(ก) รัฐผู้ส่งออกไม่มีความสามารถทางเทคนิคและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ความสามารถ

หรือสถานที่กำจัดที่เหมาะสมเพื่อกำจัดของเสียที่เป็นปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือ

(ข) ของเสียที่เป็นปัญหาถูกนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ใน

รัฐผู้นำเข้า หรือ

(ค) การเคลื่อนย้ายข้ามแดนที่เป็นปัญหาเป็นไปตามเกณฑ์อื่นที่ถูกกำหนดโดยภาคิหากว่าเกณฑ์

เหล่านั้นไม่แตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

10. พันธกรณีภายใต้อนุสัญญานี้ของรัฐกำหนดให้ของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่ได้ถูกก่อกำเนิดขึ้นภายใน

รัฐ ต้องได้รับการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนั้น โดยไม่อาจโอนไปยังรัฐที่นำเข้าหรือนำผ่านไม่ว่าภายใต้

สถานการณ์ใด

11. ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้ห้ามมิให้ภาคิออกข้อกำหนดเพิ่มเติมที่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่ง

อนุสัญญานี้ และเป็นไปตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อให้มีการคุ้มครองสุขอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

12. ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้ที่จะกระทบไม่ว่าในทางใดต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐเหนือทะเลอาณาเขตของตนซึ่งกำหนดขึ้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ และสิทธิอธิปไตยและเขตอำนาจซึ่งรัฐมีอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปของตนตามกฎหมายระหว่างประเทศ และการใช้งานเรือและอากาศยานของรัฐทั้งปวงคงได้ซึ่งสิทธิและเสรีภาพในการเดินเรือเท่าที่กำหนดตามกฎหมายระหว่างประเทศ และตามที่นัยในตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
13. ภาคีต้องรับที่จะทบทวนเป็นระยะๆ ถึงความเป็นไปได้ในการลดจำนวน และ/หรือศักยภาพของการก่อให้เกิดมลพิษของของเสียอันตรายและของเสียอื่นซึ่งส่งออกไปยังรัฐอื่น โดยเฉพาะไปยังประเทศกำลังพัฒนา

ข้อ 5

การแต่งตั้งหน่วยงานผู้มีอำนาจและศูนย์ประสานงาน

เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ ภาคี

1. แต่งตั้งหรือจัดตั้งหน่วยงานผู้มีอำนาจหนึ่งแห่งหรือมากกว่า และศูนย์ประสานงานหนึ่งแห่ง จะต้องได้รับแต่งตั้งให้การแจ้งในกรณีเป็นรัฐที่ถูกนำผ่านแดน
2. แจ้งสำนักงานเลขาธิการ ภายใน 3 เดือนนับแต่วันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับกับตน ถึงหน่วยงานที่ตนได้แต่งตั้งเป็นศูนย์ประสานงานและหน่วยงานผู้มีอำนาจ
3. แจ้งสำนักงานเลขาธิการ ภายใน 1 เดือนนับแต่วันที่ได้มีการตัดสินใจให้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกี่ยวกับการมอบหมายภายใต้วรรค 2 ข้างต้น

ข้อ 6

การเคลื่อนย้ายข้ามแดนระหว่างภาคี

1. รัฐผู้ส่งออกต้องแจ้งหรือกำหนดให้ผู้ก่อกำเนิดหรือผู้ส่งออกแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐผู้ส่งออก หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบถึงการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น การแจ้งดังกล่าวจะต้องประกอบด้วยเอกสารและข้อมูลข่าวสารตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 5 ก. ที่ทำ

ขึ้นในภาษาซึ่งเป็นที่ยอมรับของรัฐที่นำเข้า การแจ้งไปยังรัฐที่เกี่ยวข้องแต่ละฝ่ายให้ทำเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

2. รัฐผู้นำเข้าจะตอบผู้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ในการยินยอมให้มีการเคลื่อนย้ายโดยมีหรือไม่มีเงื่อนไข

ในการปฏิเสธการอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายหรือในการขอข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม สำเนาคำตอบสุดท้ายของรัฐ

ผู้นำเข้าจะต้องส่งไปให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นภาคี

3. รัฐผู้ส่งออกต้องไม่อนุญาตให้ผู้กำเนิดหรือผู้ส่งออกเริ่มการเคลื่อนย้ายข้ามแดนจนกว่าจะได้รับคำยืนยัน

เป็นลายลักษณ์อักษรว่า

(ก) ผู้แจ้งได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากรัฐผู้นำเข้า และ

(ข) ผู้แจ้งได้รับการยืนยันจากรัฐผู้นำเข้าถึงความมีอยู่ของสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้จำกัด ซึ่ง

ระบุถึงการจัดการของเสียที่กล่าวถึงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4. รัฐที่ถูกนำผ่านแต่ละรัฐซึ่งเป็นภาคีจะต้องตอบรับการแจ้งโดยพลันไปยังผู้แจ้ง หลังจากนั้น รัฐนั้น

อาจจะตอบไปยังผู้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 60 วัน ยินยอมให้มีการเคลื่อนย้ายโดยมีหรือไม่มีเงื่อนไข

ปฏิเสธการอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายหรือการขอข้อมูลข่าวสาร รัฐผู้ส่งออกต้องไม่อนุญาตให้เริ่มการเคลื่อนย้าย

ข้ามแดนจนกว่าจะได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากรัฐที่ถูกนำผ่านแดน อย่างไรก็ตาม หากเมื่อใดก็ตาม

ที่ภาคีวินิจฉัยว่าไม่ต้องการคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า ไม่ว่าจะเป็นการทั่วไปหรือภายใต้เงื่อนไข

เฉพาะสำหรับการเคลื่อนย้ายข้ามแดนที่เป็นของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นผ่านแดนหรือเปลี่ยนแปลงข้อกำหนด

ของตนในเรื่องนี้ ภาคีนั้นจะต้องแจ้งโดยทันทีไปยังภาคีอื่นเกี่ยวกับการวินิจฉัยของตนตามข้อ 13 ในกรณีหลังนี้

หากรัฐที่มีการส่งออกไม่ได้รับคำตอบภายใน 60 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับการแจ้งโดยรัฐที่ส่งออก อาจอนุญาตให้มี

การส่งออกผ่านรัฐที่ถูกนำผ่านแดนได้

5. ในกรณีที่มีการเคลื่อนย้ายของเสียข้ามแดนในที่ซึ่งของเสียนั้นได้รับการกำหนดตามกฎหมายหรือ

ได้รับการพิจารณาให้เป็นของเสียอันตรายเฉพาะ

(ก) โดยรัฐผู้ส่งออก ข้อกำหนดของวรรค 9 ของข้อนี้ ซึ่งใช้บังคับกับผู้นำเข้าหรือรัฐผู้จำกัด และ

รัฐที่นำเข้าต้องใช้บังคับโดยอนุโลมกับผู้ส่งออกและรัฐผู้ส่งออก ตามลำดับ

(ข) โดยรัฐผู้นำเข้า หรือโดยรัฐผู้นำเข้าและรัฐที่ถูกนำผ่านซึ่งเป็นภาคี ข้อกำหนดของวรรค 1, 3,

4 และ 6 ของข้อนี้ ซึ่งใช้บังคับกับผู้ส่งออกและรัฐผู้ส่งออก ต้องใช้บังคับโดยอนุโลมกับผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด และรัฐผู้นำเข้าตามลำดับ หรือ

(ค) โดยรัฐถูกนำผ่านซึ่งเป็นภาคี ข้อกำหนดของวรรค 4 ต้องใช้บังคับกับรัฐดังกล่าว

6. รัฐผู้ส่งออก ภายใต้คำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรของรัฐที่เกี่ยวข้อง อาจอนุญาตให้ผู้ก่อกำเนิดหรือ

ผู้ส่งออกใช้การแจ้งทั่วไป ในกรณีของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่มีลักษณะทางกายภาพและเคมีเช่นเดียวกัน

ถูกส่งเป็นประจำไปยังผู้กำจัดรายเดียวกันของรัฐผู้นำเข้า และในกรณีที่มีการนำผ่านแดน ผ่านสำนักงานศุลกากร

ขาเข้าและขาออกเดียวกันของรัฐผู้นำเข้า และในกรณีที่มีการนำผ่านแดน ผ่านสำนักงานศุลกากรขาเข้าและขาออก

เดียวกันของรัฐที่นำผ่านแดน

7. รัฐที่เกี่ยวข้องอาจทำคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการใช้การแจ้งทั่วไปที่อ้างถึงในวรรค 6

ภายใต้การให้ข้อมูลข่าวสารบางประการให้ เช่น ปริมาณที่แน่ชัด หรือบัญชีรายการของเสียอันตรายหรือของเสีย

อื่นที่ถูกขนส่งในแต่ละครั้ง

8. การแจ้งทั่วไปและคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรที่อ้างถึงในวรรค 6 และ 7 อาจครอบคลุมการขนส่ง

ของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นหลายครั้งในช่วงระยะเวลาานานที่สุด 12 เดือน

9. ภาคีต้องกำหนดให้แต่ละบุคคลที่รับผิดชอบในการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือ

ของเสียอื่นลงนามในเอกสารกำกับเคลื่อนย้ายเมื่อส่งมอบหรือรับของเสียที่เป็นปัญหา ภาคีต้องกำหนดด้วยว่า

ให้ผู้กำจัดแจ้งให้ทั้งผู้ส่งออกและหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐที่ส่งออกทราบถึงการได้รับของเสียที่เป็นปัญหาและ

ภายในเวลาอันควร ให้ทราบว่าสามารถกำจัดได้เสร็จสิ้นลงแล้วตามที่ระบุไว้ในคำแจ้ง หากภายในรัฐผู้ส่งออกไม่ได้

รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐผู้ส่งออกหรือผู้ส่งออกจะแจ้งให้รัฐผู้นำเข้าทราบตามนั้น

10. การแจ้งและการตอบซึ่งกำหนดไว้โดยข้อนี้จะต้องส่งไปยังหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีที่เกี่ยวข้อง

หรือไปยังหน่วยงานของรัฐบาลที่เหมาะสมในกรณีของประเทศที่มีได้เป็นภาคี

11. การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นจะต้องได้รับการประกันภัย ประกัน

ทัศน์บน หรือหลักประกันทางการเงินอื่นตามที่อาจถูกกำหนดโดยรัฐผู้นำเข้าหรือรัฐผู้นำผ่านแดนซึ่งเป็นภาคี

ข้อ 7

การเคลื่อนย้ายข้ามแดนจากภาคีผ่านรัฐที่มีได้เป็นภาคี

วรรค 1 ของข้อ 6 ของอนุสัญญาต้องนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสีย

อันตรายหรือของเสียอื่นจากภาคีผ่านรัฐซึ่งมิได้เป็นภาคีรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐ

ข้อ 8

หน้าที่ในการนำกลับ

ภายใต้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ เมื่อการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดน ซึ่งได้รับการ

การยินยอมจากรัฐที่เกี่ยวข้องว่าไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นตามข้อกำหนดในสัญญา รัฐผู้ส่งออกประกันว่า

ของเสียที่เป็นปัญหาต้องถูกนำกลับไปยังรัฐผู้ส่งออกโดยผู้ส่งออก หากการดำเนินการจัดการที่เป็นทางเลือกอื่น

ไม่สามารถกระทำได้เพื่อกำจัดของเสียที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน 90 วันนับแต่เวลาที่รัฐผู้นำเข้าได้แจ้งรัฐ

ผู้ส่งออกและสำนักเลขาธิการ หรือภายในช่วงเวลาของรัฐที่เกี่ยวข้องตกลง เพื่อให้วัตถุประสงค์นี้ รัฐผู้ส่งออกและภาคี

ที่ถูกนำผ่านแดนต้องไม่คัดค้าน ชัดขวาง หรือห้ามการส่งของเสียเหล่านั้นกลับไปยังรัฐผู้ส่งออก

ข้อ 9

การขนย้ายที่ผิดกฎหมาย

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น

(ก) โดยปราศจากการแจ้งตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ไปยังรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งปวง หรือ

(ข) โดยปราศจากการยินยอมตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือ

(ค) ด้วยการยินยอมจากรัฐที่เกี่ยวข้องที่ได้มาโดยการปลอมแปลง การสำแดงเท็จหรือกลฉ้อฉล หรือ

(ง) ที่ไม่สอดคล้องในสาระสำคัญกับเอกสารอื่นๆ หรือ

(จ) ซึ่งเป็นผลให้มีการกำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นอย่างจงใจ (เช่น การถ่ายทิ้ง) โดยขัด

ต่ออนุสัญญานี้และหลักการทั่วไปของกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไป ให้ถือว่าเป็นการขนย้ายที่ผิดกฎหมาย

2. ในกรณีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่ถือว่าเป็นการขนย้ายที่ผิด

กฎหมาย เป็นผลเนื่องมาจากการกระทำในส่วนของผู้ส่งออกหรือผู้กักำเนิด รัฐผู้ส่งออกจะต้องประกันว่าของเสียที่เป็นปัญหาต้อง

(ก) ถูกนำกลับไปโดยผู้ส่งออกหรือผู้กักำเนิด หรือหากจำเป็นโดยตนเองไปยังรัฐที่ส่งออกหรือหากไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ

(ข) หรือมิฉะนั้นจะถูกกำจัดตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ภายใน 30 วัน นับแต่เวลาที่รัฐ

ผู้ส่งออกได้รับแจ้งเกี่ยวกับการขนย้ายที่ผิดกฎหมายหรือภายในระยะเวลาอื่นตามที่รัฐที่เกี่ยวข้องอาจตกลง เพื่อวัตถุประสงค์นี้ ภาคที่เกี่ยวข้องไม่คัดค้าน ชัดขวางหรือห้ามการส่งของเสียเหล่านี้กลับไปยังรัฐผู้ส่งออก

3. ในกรณีที่การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่ถือว่าเป็นการขนย้ายที่ผิด

กฎหมายเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำในส่วนของผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด รัฐผู้นำเข้าต้องประกันว่าของเสียที่เป็นปัญหาได้รับการกำจัดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด หรือหากจำเป็นโดยตนเองภายใน 30 วัน นับแต่เวลาที่การขนย้ายที่ผิดกฎหมายเป็นที่ล่วงรู้ของรัฐที่นำเข้าหรือภายในระยะเวลาอื่นซึ่งรัฐที่เกี่ยวข้องอาจตกลงเพื่อวัตถุประสงค์นี้ ภาคที่เกี่ยวข้องต้องให้ความร่วมมือตามที่จำเป็นในการกำจัดของเสียที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4. ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดความรับผิดชอบในการขนย้ายที่ผิดกฎหมายว่าเป็นของผู้ส่งออกหรือ

ผู้กักำเนิดหรือเป็นของผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด ภาคที่เกี่ยวข้องหรือภาคอื่น ตามเหมาะสม ต้องประกันโดยการผ่านการให้ความร่วมมือว่าของเสียที่เป็นปัญหาได้รับการกำจัดอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าในรัฐผู้ส่งออกหรือรัฐผู้นำเข้า หรือที่อื่นตามที่เหมาะสม

5. ภาคแต่ละฝ่ายต้องออกกฎหมายแห่งชาติที่เหมาะสมเพื่อป้องกันและลงโทษการขนย้ายที่ผิดกฎหมาย

ภาคต้องร่วมมือกันโดยมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ของข้อนี้

ข้อ 10

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

1. ภาคีต้องร่วมมือกันและกันเพื่อปรับปรุงและบรรลุผลสำเร็จในการจัดการของเสียอันตรายและของเสีย

อื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2. เพื่อวัตถุประสงค์นี้ ภาคีต้อง

(ก) เมื่อได้รับการร้องขอ จัดให้มีข้อมูล ไม่ว่าจะระดับทวิภาคีหรือพหุภาคี โดยมุ่งที่จะส่งเสริม

การจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นอย่างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการทำให้มีความสอดคล้องกันใน

ด้านมาตรฐานทางวิชาการและทางปฏิบัติสำหรับการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เพียงพอ

(ข) ร่วมมือในการติดตามตรวจสอบผลกระทบของการจัดการของเสียอันตรายต่อมนุษย์และ

สิ่งแวดล้อม

(ค) ร่วมมือภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายแห่งชาติของตน ในการพัฒนาและ

นำเทคโนโลยีใหม่ที่เป็นมิตรกับต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งก่อให้เกิดของเสียน้อยมาใช้และทำการปรับปรุงเทคโนโลยีที่ใช้อยู่

โดยมุ่งที่จะกำจัดการเกิดของเสียอันตรายและของเสียอื่นให้มากที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีที่มี

ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อประกันการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการศึกษาผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ

สังคม และสิ่งแวดล้อมในการนำเอาเทคโนโลยีใหม่หรือที่ได้ปรับปรุงแล้วมาใช้

(ง) ร่วมมืออย่างจริงจังภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายแห่งชาติของตน ใน

การถ่ายทอดทางเทคโนโลยี และระบบการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ภาคี

ทั้งหลายต้องร่วมมือในการพัฒนาความสามารถทางวิชาการระหว่างภาคีด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคีซึ่งอาจต้องการ

และร้องขอความช่วยเหลือทางด้านวิชาการในสาขานี้

(จ) ร่วมมือในการพัฒนาแนวทางและ/หรือหลักปฏิบัติทางวิชาการที่เหมาะสม

3. ภาคีต้องใช้วิธีการร่วมมือที่เหมาะสมเพื่อที่จะช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติตามอนุวรรค (ก)

(ข) (ค) และ (ง) ของวรรค 2 ของข้อ 4

4. พิจารณาถึงความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาไม่เฉพาะแต่ความร่วมมือระหว่างภาคีและองค์การ

ระหว่างประเทศที่มีอำนาจได้รับการสนับสนุนเพื่อส่งเสริมในบรรดาสิ่งทั้งหลาย จิตสำนึกของประชาชน การพัฒนา

การจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เหมาะสม และการรับเอาเทคโนโลยีใหม่ซึ่งก่อให้เกิดของเสียน้อยมาใช้

ข้อ 11

ความตกลงทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาค

1. ไม่ว่าบทบัญญัติของข้อ 4 วรรค 5 จะบัญญัติประการใด ภาคิอาจทำความตกลงทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาค เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นกับรัฐที่เป็นภาคีหรือมิได้เป็นภาคีโดยมีเงื่อนไขว่า ความตกลงหรือข้อตกลงเช่นว่าจะต้องไม่ผิดไปจากการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ ความตกลงหรือข้อตกลงเหล่านี้ต้องกำหนดบทบัญญัติที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้ โดยอย่างยิ่งต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศกำลังพัฒนาด้วย
2. ภาคีทั้งปวงต้องแจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบถึงความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคี พหุภาคี หรือระดับภูมิภาคที่อ้างถึงในวรรค 1 และความตกลงหรือข้อตกลงฉบับอื่นๆ ที่ได้ทำไว้ก่อนอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับกับตน เพื่อวัตถุประสงค์ในการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นซึ่งมีขึ้นทั้งหมดในระหว่างภาคีของความตกลงเช่นว่า บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อการเคลื่อนย้ายข้ามแดนที่มีขึ้นภายใต้ความตกลงเช่นว่า โดยมีเงื่อนไขว่าต้องสอดคล้องกับการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้

ข้อ 12

การปรึกษาหารือด้วยความรับผิดชอบ

ภาคีต้องร่วมมือกันโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ที่จะให้มีการรับเอาพิธีที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการที่เหมาะสมในเรื่องความรับผิดชอบและการชดใช้ความเสียหายอันเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดของเสียอันตรายและของเสียอื่น

ข้อ 13

การส่งข้อมูล

1. เมื่อใดก็ตามที่ตนทราบ ภาคีต้องให้ประกันว่าในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุระหว่างการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของ

ของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น หรือเพื่อการจัดการของเสียดังกล่าว ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัย
ของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมในรัฐอื่น รัฐเหล่านั้นจะต้องได้รับแจ้งในทันที

2. ภาคิจะแจ้งแก่กัน ผ่านสำนักเลขาธิการถึงเรื่อง

(ก) การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการแต่งตั้งหน่วยงานผู้มีอำนาจและ/หรือศูนย์ประสานงานตามข้อ 5

(ข) การเปลี่ยนแปลงค่านิยมแห่งชาติของของเสียอันตรายตามข้อ 3 และโดยเร็วที่สุดที่จะเป็นไปได้

(ค) ข้อตัดสินใจของคนที่จะไม่ยินยอมทั้งหมดหรือบางส่วนในการนำเข้าของเสียอันตราย หรือ

ของเสียอื่นเพื่อการกำจัดในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจของชาติ

(ง) ข้อตัดสินใจของคนที่ในการกำจัดหรือห้ามการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น

(จ) ข้อมูลข่าวสารอื่นใดที่กำหนดไว้ตามวรรค 4 ของข้อนี้

3. โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับแห่งชาติ ภาคิต้องส่งรายงานของปีปฏิทินก่อนหน้าผ่าน

สำนักเลขาธิการไปยังที่ประชุมภาคิซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 15 ก่อนสิ้นสุดปีปฏิทินแต่ละปี โดยมีข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

(ก) หน่วยงานผู้มีอำนาจและศูนย์ประสานงานที่ตนได้แต่งตั้งตามข้อ 5

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายข้ามแดนซึ่งของเสียอันตราย หรือของเสียอื่น ซึ่งภาคิเกี่ยวข้องด้วย

โดยรวมถึง

(1) ปริมาณของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่ส่งออก ชนิด จุดหมายปลายทาง ประเทศที่

ถูกนำผ่านแดนทั้งหมด วิธีการกำจัดตามที่ระบุไว้ในการตอบรับการแจ้งให้ทราบ

(2) จำนวนของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่นำเข้า ชนิด ลักษณะ ต้นทางและวิธีการ

กำจัด

(3) การกำจัดที่มีได้มีการดำเนินการไปตามที่กำหนดไว้

(4) ความพยายามที่จะบรรลุผลสำเร็จในการลดปริมาณของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น

ที่จะต้องมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดน

(ค) ข้อมูลว่าด้วยมาตรการที่ภาคินำมาใช้เพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้

(ง) ข้อมูลที่ว่าด้วยสถิติที่ถูกต้องที่มีอยู่ ซึ่งภาศึรวบรวมไว้เกี่ยวกับผลกระทบที่มีต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากการก่อกำเนิดการขนส่งและการกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น

(จ) ข้อมูลเกี่ยวกับข้อตกลงและข้อตกลงทวิภาคี พหุภาคีและระดับภูมิภาคซึ่งได้มีการทำตามข้อ 11 ของอนุสัญญานี้

(ฉ) ข้อมูลว่าด้วยอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นระหว่างการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดของเสียอันตรายและของเสียอื่น และมาตรการที่ได้ดำเนินการไปแล้วเพื่อจัดการกับอุบัติเหตุเหล่านั้น

(ช) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทางเลือกในการกำจัดที่ปฏิบัติอยู่ภายในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจของประเทศตน

(ซ) ข้อมูลว่าด้วยมาตรการที่ดำเนินการไปเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีในการลดและ/หรือการกำจัด การก่อให้เกิดของเสียอันตรายและของเสียอื่น และ

(ณ) เรื่องอื่นซึ่งที่ประชุมภาศึพิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้อง

4. โดยสอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับแห่งชาติ ภาศึต้องประกันว่าสำเนาการแจ้งเกี่ยวกับการให้เคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น และการตอบรับการแจ้งนั้นได้ถูกส่งไปยังสำนักเลขาธิการเมื่อภาศึที่พิจารณาว่าสิ่งแวดล้อมของตนอาจจะได้รับผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนได้ร้องขอให้กระทำเช่นนั้น

ข้อ 14

ประเด็นด้านการเงิน

1. ตามความแตกต่างในแต่ละภูมิภาคและอนุภูมิภาค ภาศึตกลงว่าควรจัดตั้งศูนย์ระดับภูมิภาคหรืออนุภูมิภาคเพื่อการฝึกอบรมและการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น และการลดการก่อกำเนิดของเสีย ภาศึต้องตัดสินใจเรื่องการจัดตั้งกลไกที่เหมาะสมในการจัดหาทุนในลักษณะที่เป็นไปโดยความสมัครใจ

2. ภาศึต้องพิจารณาการจัดตั้งกองทุนหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือในชั่วคราวในสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อลดความเสียหายให้เหลือน้อยที่สุดจากอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและ

ของเสียอื่นหรือเกิดขึ้นระหว่างการกำจัดของเสียเหล่านั้น

ข้อ 15

ที่ประชุมใหญ่ภาคี

1. โดยการนี้ที่ประชุมใหญ่ภาคีได้ถูกจัดตั้งขึ้น การประชุมครั้งแรกของที่ประชุมใหญ่ภาคีจะจัดขึ้นโดยผู้อำนวยการบริหารของยูเอ็นอีพี ในเวลาไม่เกิน 1 ปีหลังจากอนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ หลังจากนั้น การประชุมสามัญของที่ประชุมภาคี จะมีขึ้นเป็นประจำในช่วงเวลาที่จะกำหนดโดยที่ประชุมในการประชุมครั้งแรก
2. การประชุมวิสามัญของที่ประชุมใหญ่ภาคีต้องถูกจัดขึ้นในเวลาอื่นตามที่ประชุมใหญ่อาจเห็นสมควรว่าจำเป็นหรือตามคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรของภาคีใด โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องได้รับการสนับสนุนจากภาคีอย่างน้อยหนึ่งในสามภายในเวลาหกเดือนหลังจากที่ภาคีได้รับแจ้งจากสำนักเลขาธิการให้ทราบถึงคำร้องขอดังกล่าว
3. ที่ประชุมใหญ่ภาคีต้องตกลงกันโดยฉันทามติในการรับเอาระเบียบข้อบังคับของที่ประชุมใหญ่และขององค์การย่อยซึ่งที่ประชุมจัดตั้งขึ้น รวมทั้งกฎทางการเงินที่กำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการมีส่วนร่วมทางการเงินของภาคีภายใต้อนุสัญญานี้
4. ในการประชุมใหญ่ครั้งแรก ภาคีต้องพิจารณามาตรการเพิ่มเติมใดที่จำเป็นในการช่วยเหลือให้ตนปฏิบัติหน้าที่ได้บรรลุตามความรับผิดชอบอย่างเต็มที่เกี่ยวกับการคุ้มครองและรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเลในบริบทของอนุสัญญานี้
5. ที่ประชุมใหญ่ภาคีต้องติดตามทบทวนและประเมินผลการปฏิบัติตามอย่างมีประสิทธิภาพของอนุสัญญานี้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังต้อง
 - (ก) สนับสนุนการประสานนโยบายที่เหมาะสม กลยุทธ์และมาตรการที่จะลดอันตรายจากของเสียอันตรายและของเสียต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้เหลือน้อยที่สุด
 - (ข) พิจารณาและรับเอาข้อแก้ไขของอนุสัญญานี้ และภาคผนวกตามที่จำเป็นโดยคำนึงถึงในบรรดาสิ่งแวดล้อม ไม่เฉพาะแต่ข้อมูลข่าวสารทางด้านวิทยาศาสตร์ วิชาการ เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

(ค) พิจารณาและดำเนินการกิจกรรมเพิ่มเติมที่กำหนดเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่ง

ประสงค์ของอนุสัญญาฯ โดยอาศัยประสบการณ์ที่ได้รับจากผลบังคับของอนุสัญญาและผลบังคับของความตกลง และข้อตกลงที่กำหนดไว้ในข้อ 11

(ง) พิจารณาและรับเอาพิธีสารตามที่จำเป็น และ

(จ) จัดตั้งองค์กรย่อยตามที่เห็นสมควรว่าจะเป็นเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ

6. สหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ ตลอดจนรัฐใดที่มีได้เป็นภาคีของอนุสัญญาฯ

อาจมีผู้แทนในการประชุมใหญ่ภาคีในฐานะผู้สังเกตการณ์ องค์กรหรือตัวแทนอื่นไม่ว่าจะเป็นระดับชาติหรือ

ระดับนานาชาติ รัฐบาลหรือมิใช่รัฐบาล ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมในสาขาที่เกี่ยวกับของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น

ซึ่งได้แจ้งสำนักเลขาธิการแล้วว่าประสงค์จะมีผู้แทนในฐานะผู้สังเกตการณ์ในการประชุมของที่ประชุมภาคี อาจ

ได้รับการยอมรับหากหนึ่งในสามของภาคีที่มาประชุมไม่คัดค้าน การยอมรับและการเข้าร่วมประชุมของ

ผู้สังเกตการณ์ให้ขึ้นอยู่กับระเบียบข้อบังคับการประชุมตามขั้นตอนที่รับเอาโดยที่ประชุมใหญ่ภาคี

7. 3 ปี หลังจากอนุสัญญาฯนี้มีผลใช้บังคับ และอย่างน้อยทุก 6 ปี หลังจากนั้น ที่ประชุมภาคีจะดำเนินการ

ประเมินผลประสิทธิภาพของอนุสัญญาฯ และหากเห็นสมควรว่าจำเป็น จะพิจารณาการห้ามโดยสิ้นเชิงหรือเพียง

บางส่วนต่อการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตรายและของเสียอื่น โดยคำนึงถึงข้อมูลข่าวสารล่าสุดทางด้าน

วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม วิชาการและเศรษฐกิจ

ข้อ 16

สำนักเลขาธิการ

1. หน้าที่ของสำนักเลขาธิการ คือ

(ก) จัดและให้การบริการต่างๆ แก่การประชุมตามที่กำหนดไว้ในข้อ 15 และ 17

(ข) จัดเตรียมและส่งรายงานโดยอาศัยข้อมูลข่าวสารที่ได้รับตามข้อ 3, 4, 6, 11 และ 13 รวมทั้ง

ข้อมูลที่ได้จากการประชุมองค์กรย่อยซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 15 ตลอดจนข้อมูลข่าวสารที่ได้จากองคภาวะที่เกี่ยวข้อง

ของรัฐบาลและมิใช่รัฐบาลตามที่เหมาะสม

(ค) จัดเตรียมรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมซึ่งตนได้ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนภายใต้อนุสัญญานี้และ

นำเสนอรายงานต่อที่ประชุมใหญ่ภาคี

(ง) ประกันว่าจะมีการประสานงานที่จำเป็นกับองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และโดยเฉพาะ

อย่างยิ่งเข้าทำข้อตกลงด้านการบริหาร ด้านสัญญา ตามที่อาจกำหนดเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมี

ประสิทธิภาพ

(จ) ติดต่อกับศูนย์ประสานงานและหน่วยงานผู้มีอำนาจซึ่งจะจัดตั้งขึ้นโดยภาคี ตามข้อ 5 ของ

อนุสัญญานี้

(ฉ) รวบรวมข้อเกี่ยวกับสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในประเทศของภาคีซึ่งเป็นที่กำจัด

ของเสียอันตรายและของเสียอื่นของตน และเวียนข้อมูลนี้ให้แก่ภาคีทราบ

(ช) รับและส่งข้อสนเทศจากและไปยังภาคีเกี่ยวกับ

- แหล่งความช่วยเหลือและการฝึกอบรมทางวิชาการ

- ความรู้ทางวิชาการและวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่

- แหล่งให้คำแนะนำ และความรู้ความชำนาญ และ

- ทรัพยากรที่มีอยู่ในด้านต่างๆ

โดยมุ่งที่จะช่วยเหลือภาคีเมื่อได้รับการขอร้อง เช่น

- การดูแลระบบการแจ้งตามอนุสัญญานี้

- การจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น

- เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับของเสียอันตรายและของเสียอื่น เช่น

เทคโนโลยีทำให้เกิดของเสียในปริมาณน้อยและที่ไม่ก่อให้เกิดของเสีย

- การประเมินขีดความสามารถในการกำจัดและสถานที่กำจัด

- การติดตามตรวจสอบของเสียอันตรายและของเสียอื่น และ

- การตอบสนองในกรณีฉุกเฉิน

(ซ) เมื่อได้รับการร้องขอ ให้ข้อมูลแก่ภาคีเกี่ยวกับที่ปรึกษา หรือบริษัทที่ปรึกษาที่มีความสามารถ

ทางวิชาการที่จำเป็นในสาขาซึ่งสามารถช่วยเหลือภาคีในการพิจารณาตรวจสอบการแจ้งเกี่ยวกับการเคลื่อนย้าย

ข้ามแดน ความสอดคล้องของการขนส่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นกับการแจ้งที่เกี่ยวข้อง และ/หรือ

ข้อเท็จจริงที่ว่าสถานที่กำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เมื่อภาคีมีเหตุผลที่จะเชื่อว่า

ของเสียที่กล่าวถึงจะไม่ได้การจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การตรวจสอบใดเช่นว่า จะไม่อาจคิดค่าใช้จ่าย

จากสำนักเลขานุการได้

(ฅ) ช่วยเหลือภาคีเมื่อได้รับการร้องขอในการระบุกรณีการขนส่งที่ผิดกฎหมาย และเวียนโดย

ทันทีให้ภาคีที่เกี่ยวข้องทราบถึงข้อมูลใดก็ตามที่ตนได้รับเกี่ยวกับการขนส่งที่ผิดกฎหมาย

(ญ) ร่วมมือกับภาคีและองค์การระหว่างประเทศและหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องใน

การจัดหาผู้เชี่ยวชาญและอุปกรณ์ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือโดยเร็วแก่รัฐเมื่อเกิดสถานการณ์

ฉุกเฉินขึ้น และ

(ฎ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ ตามที่ที่ประชุมของภาคี

อาจพิจารณากำหนด

2. ยูเอ็นอีพีจะปฏิบัติหน้าที่สำนักเลขานุการเป็นการชั่วคราวไปจนกว่าจะสิ้นสุดการประชุมครั้งแรกของ

ที่ประชุมใหญ่ภาคีซึ่งจัดขึ้นตามข้อ 15

3. ในการประชุมครั้งแรก ที่ประชุมใหญ่ภาคีจะแต่งตั้งสำนักเลขานุการจากองค์การระหว่างประเทศที่มี

ความสามารถที่มีอยู่ ซึ่งได้แสดงความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ของเลขานุการภายใต้อนุสัญญานี้ ในการประชุมครั้งแรก

นี้ ที่ประชุมภาคีจะประเมินผลการปฏิบัติงานของเลขานุการชั่วคราวในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วย โดยเฉพาะ

ภายใต้วรรค 1 ข้างต้น และจะพิจารณากำหนดโครงสร้างที่เหมาะสมสำหรับหน้าที่เหล่านั้น

ข้อ 17

การแก้ไขอนุสัญญา

1. ภาคีใดอาจเสนอขอแก้ไขอนุสัญญานี้ได้และภาคีใดของพิธีสารอาจเสนอขอแก้ไขพิธีสารนั้น การแก้ไข

เช่นว่าจะต้องคำนึงถึงพิจารณาด้านต่างๆไม่เฉพาะข้อพิจารณาทางด้านวิทยาศาสตร์และวิชาการที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อแก้ไขของอนุสัญญานี้จะต้องได้รับการรับเอาในการประชุมของการประชุมใหญ่ภาคี ข้อแก้ไขของ

พิธีสารใด ๆ จะต้องได้รับการรับเอาในการประชุม ภาคีพิธีสารนั้น ตัวบทของข้อแก้ไขใดต่ออนุสัญญานี้หรือ

พิธีสารใด เว้นแต่ที่อาจกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในพิธีสารเช่นว่า สำนักเลขาธิการจะต้องแจ้งข้อความของข้อเสนอ

ขอแก้ไขไปยังภาคีที่ทั้งปวง อย่างน้อย 6 เดือน ก่อนการประชุมที่จะมีการพิจารณาเพื่อรับเอาข้อเสนอขอแก้ไขนั้น

และสำนักเลขาธิการจะต้องแจ้งข้อเสนอแก้ไขไปยังประเทศผู้ลงนามอนุสัญญาเพื่อทราบด้วย

3. ภาคีต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะบรรลุความตกลงเกี่ยวกับข้อเสนอขอแก้ไขใดต่ออนุสัญญานี้ โดย

ฉันทามติ หากความพยายามเพื่อให้ได้ฉันทามติไม่ประสบผลและไม่สามารถบรรลุความตกลงกันได้ ทางเลือก

สุดท้าย ข้อแก้ไขต้องได้รับการรับรองโดยคะแนนเสียงส่วนใหญ่ 3 ใน 4 ของภาคีที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียง

และต้องได้รับการเสนอโดยผู้เก็บรักษาอนุสัญญาไปยังภาคีที่ทั้งปวงเพื่อการให้สัตยาบัน การให้ความเห็นชอบ

การยืนยัน หรือการยอมรับอย่างเป็นทางการ

4. วิธีดำเนินการที่กล่าวถึงในวรรค 3 ข้างต้น จะใช้กับข้อแก้ไขพิธีสารใดๆ ด้วย เว้นแต่การรับเอาข้อแก้ไข

พิธีสารต้องใช้คะแนนเสียงส่วนใหญ่ 2 ใน 3 ของภาคีพิธีสารที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียง

5. ให้เก็บรักษาสัตยาบันสาร สารให้ความเห็นชอบ สารยืนยัน หรือสารยอมรับอย่างเป็นทางการของ

ข้อแก้ไขไว้กับผู้เก็บรักษา ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับเอาตามวรรค 3 หรือ 4 ข้างต้น ต้องมีผลใช้บังคับระหว่างภาคีที่

ได้ให้การยอมรับภายในวันที่ 90 หลังจากที่ถูกเก็บรักษาได้รับสัตยาบันสาร สารให้ความเห็นชอบ สารยืนยัน หรือ

สารยอมรับอย่างเป็นทางการจากภาคีอย่างน้อย 3 ใน 4 ข้างต้นของภาคีที่ได้ยอมรับข้อแก้ไข หรืออย่างน้อย

2 ใน 3 ของภาคีพิธีสารที่เกี่ยวข้องที่ยอมรับข้อแก้ไข ยกเว้นจะเป็นไปตามที่อาจกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในพิธีสาร

เช่นว่า ข้อแก้ไขจะมีผลใช้บังคับกับภาคีอื่นใดในวันที่ 90 หลังจากภาคีนั้นมอบสัตยาบันสาร สารให้ความเห็นชอบ

สารยืนยัน หรือสารยอมรับอย่างเป็นทางการของข้อแก้ไขต่อผู้เก็บรักษา

6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ “ภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียงลงคะแนน” หมายถึง ภาคีที่อยู่ใน

ที่ประชุมและออกเสียงยอมรับหรือปฏิเสธ

ข้อ 18

การรับเอาและการแก้ไขภาคผนวก

1. ภาคผนวกของอนุสัญญาหรือพิธีสารใดๆ ต้องประกอบเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญาหรือพิธีสารเช่นว่าแล้วแต่กรณีและ เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง การอ้างอิงใดตามอนุสัญญาหรือพิธีสารของอนุสัญญานี้จะถือเป็นการอ้างอิงภาคผนวกใดของอนุสัญญาหรือพิธีสารนั้นด้วย ภาคผนวกเช่นว่าต้องจำกัดอยู่เฉพาะในเรื่องทางวิทยาศาสตร์ วิชาการ และด้านบริหาร

2. เว้นแต่ที่อาจจะมีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในพิธีสารใดๆ เกี่ยวกับภาคผนวกของพิธีสารนั้น ขั้นตอนต่อไปนี้จะใช้กับข้อเสนอการรับเอาและการมีผลใช้บังคับของภาคผนวกเพิ่มเติมของอนุสัญญานี้หรือภาคผนวกของพิธีสาร

(ก) ภาคผนวกของอนุสัญญาและพิธีสารของอนุสัญญานี้ ต้องได้รับการเสนอและรับรองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ 17 วรรค 2, 3 และ 4

(ข) ภาคใดๆ ที่ไม่สามารถรับภาคผนวกเพิ่มเติมของอนุสัญญานี้หรือภาคผนวกของพิธีสารใดที่ตนเป็นภาคี จะต้องแจ้งแก่ผู้เก็บรักษาเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ผู้เก็บรักษามีหนังสือแจ้งการรับเอา ผู้เก็บรักษาต้องแจ้งไปยังภาคีที่ส่งโดยไม่ชักช้าถึงการบอกกล่าวเช่นว่าใดๆ ที่ได้รับ ภาคีหนึ่งอาจให้การยอมรับแทนค่าแลลงคัดค้านก่อนหน้านั้น และเมื่อนั้นภาคผนวกจะมีผลใช้บังคับต่อภาคีนั้น

(ค) เมื่อสิ้นสุดเวลา 6 เดือนนับแต่วันที่ผู้เก็บรักษาได้มีหนังสือเวียนให้ทราบ ภาคผนวกต้องมีผลบังคับแก่ภาคีที่ส่งของอนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งมิได้มีหนังสือแจ้งตามบทบัญญัติของอนุวรรค

(ข) ข้างต้น

3. การเสนอ การรับเอา และการมีผลใช้บังคับของข้อแก้ไขภาคผนวกของอนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดๆ ต้องอยู่ภายใต้บังคับของวิธีการเดียวกันกับการเสนอ การรับรอง และการมีผลใช้บังคับของภาคผนวกของอนุสัญญาหรือภาคผนวกของพิธีสาร ภาคผนวกและข้อแก้ไขจะค้ำประกันตามควรไม่เฉพาะแต่ข้อพิจารณาทางด้านวิทยาศาสตร์และวิชาการที่เกี่ยวข้อง

4. หากภาคผนวกที่เพิ่มเติมหรือขอแก้ไขภาคผนวก ภาคผนวกเพิ่มเติมหรือขอแก้ไขภาคผนวกนั้นเกี่ยวกับการแก้ไขอนุสัญญาหรือพิธีสารใดจะไม่มีผลใช้บังคับจนกว่าการแก้ไขอนุสัญญานี้หรือพิธีสารมีผลใช้บังคับ

ข้อ 19

การตรวจสอบ

ภาคีใดที่มีเหตุผลเชื่อได้ว่าภาคีอื่นกำลังกระทำหรือได้กระทำการเป็นการฝ่าฝืนพันธกรณีของตนภายใต้อนุสัญญานี้ อาจแจ้งสำนักเลขาธิการ และในเหตุการณ์เช่นว่า จะต้องแจ้งภาคีที่ถูกกล่าวหาในเวลาเดียวกัน และในทันทีโดยตรงหรือโดยผ่านสำนักเลขาธิการ สำนักเลขาธิการควรส่งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องทั้งปวงไปยังภาคีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 20

การระงับข้อพิพาท

1. ในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างภาคีเกี่ยวกับการตีความ หรือการใช้ หรือการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดๆ ภาคีจะหาทางระงับข้อพิพาทโดยการเจรจาหรือด้วยสันติวิธีอื่นใดตามที่ตนจะเลือกได้
 2. หากภาคีที่เกี่ยวข้องไม่สามารถระงับข้อพิพาทโดยวิธีดังกล่าวในวรรคก่อนได้ และหากฝ่ายในข้อพิพาทตกลงกันให้เสนอข้อพิพาทต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศหรือการอนุญาโตตุลาการภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในภาคผนวก 6 ว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการ อย่างไรก็ตาม การไม่สามารถตกลงร่วมกันได้ในการเสนอข้อพิพาทต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศหรือการอนุญาโตตุลาการ จะไม่ทำให้ภาคีพ้นจากความรับผิดชอบที่จะต้องแสวงหาทางระงับข้อพิพาทต่อไปโดยวิธีที่อ้างถึงในวรรค 1
 3. ในขณะที่ให้สัตยาบัน ให้การยอมรับ ให้ความเห็นชอบ ให้การยืนยันอย่างเป็นทางการหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ หรือในเวลาใดก็ตามหลังจากนั้น รัฐหรือองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือเศรษฐกิจอาจประกาศว่าตนยอมรับการบังคับโดยอัตโนมัติ และโดยปราศจากความตกลงพิเศษเกี่ยวกับการยอมรับพันธกรณีเดียวกันของภาคีใด
- (ก) การเสนอข้อพิพาทต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และ/หรือ

(ข) การอนุญาตตุลาการตามวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในภาคผนวก 6

การประกาศเช่นว่าจะต้องได้รับการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังสำนักเลขาธิการ ซึ่งจะแจ้งการประกาศนั้นไปยังภาคี

ข้อ 21

การลงนาม

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐ โดยนามิเบีย ซึ่งทำหน้าที่แทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติ สำหรับนามิเบีย และโดยองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ ที่เมืองบาเซล ในวันที่ 22 มีนาคม ค.ศ. 1989 ที่กระทรวงการต่างประเทศของสวิตเซอร์แลนด์ ณ กรุงเบิร์น ตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 1989 ถึง 30 มิถุนายน ค.ศ. 1989 และที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ กรุงนิวยอร์ก ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1989 ถึง 22 มีนาคม ค.ศ. 1990

ข้อ 22

การให้สัตยาบัน การยอมรับ การยืนยัน หรือการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการ

1. อนุสัญญานี้จะต้องได้รับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบ โดยรัฐและโดยนามิเบีย ซึ่งทำหน้าที่แทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติสำหรับนามิเบีย และได้รับการยืนยันหรือการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ สัตยาบันสาร สารการยอมรับ สารการยืนยัน หรือสารการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการ จะต้องมอบไว้กับผู้เก็บรักษา
2. องค์การใดที่อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้นซึ่งเข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้โดยที่ไม่มีรัฐสมาชิกใดของตนเป็นภาคี ต้องผูกพันโดยพันธกรณีทั้งปวงภายใต้อนุสัญญานี้ ในกรณีขององค์การเช่นว่าซึ่งมีรัฐสมาชิกรัฐหนึ่งหรือมากกว่าของตนเป็นภาคีอนุสัญญา องค์การหรือรัฐสมาชิกของตนต้องตัดสินใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบภายในต่อการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญา ในกรณีเช่นว่าองค์การและรัฐสมาชิกจะไม่มีสิทธิที่จะใช้สิทธิภายใต้อนุสัญญาในเวลาเดียวกัน
3. ในสารให้คำยืนยันหรือความเห็นชอบอย่างเป็นทางการของตน องค์การที่อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้นต้อง

ประกาศขอเขตอำนาจตนในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดโดยอนุสัญญา องค์การเหล่านี้ต้องแจ้งผู้เก็บรักษาด้วย
ว่าผู้ใดจะแจ้งให้ภาคีทราบถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดในเรื่องขอเขตอำนาจของตนด้วย

ข้อ 23

ภคยานาวัตติ

1. อนุสัญญานี้จะเปิดให้ภคยานาวัตติโดยรัฐ โดยนามิเบียซึ่งทำหน้าที่แทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติ
สำหรับนามิเบีย และโดยองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ ตั้งแต่วันหลังจากวันที่
อนุสัญญานี้ปิดการลงนาม ภคยานาวัตติสารจะต้องมอบไว้กับผู้เก็บรักษา
2. ในภคยานาวัตติสารของตน องค์การที่อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้นจะต้องประกาศขอเขตอำนาจของตนใน
ส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดโดยอนุสัญญา องค์การเหล่านี้จะแจ้งผู้เก็บรักษาถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดใน
ขอเขตอำนาจของตน
3. บทบัญญัติของข้อ 22 วรรค 2 ต้องใช้บังคับกับองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทาง
เศรษฐกิจซึ่งภคยานาวัตติอนุสัญญานี้

ข้อ 24

สิทธิลงคะแนนเสียง

1. เว้นแต่ที่ได้กำหนดไว้ในวรรค 2 ทำนี้ ให้ภาคีคู่สัญญาแต่ละฝ่ายของอนุสัญญานี้มีหนึ่งคะแนนเสียง
2. องค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ ในเรื่องภายในขอเขตอำนาจของตนตาม
ข้อ 22 วรรค 3 และข้อ 23 วรรค 2 ต้องใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนรัฐสมาชิกของตนซึ่งเป็นภาคี
อนุสัญญาหรือพิธีสารที่เกี่ยวข้อง องค์การเช่นว่าจะไม่ใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียง หากรัฐสมาชิกขององค์การได้
ใช้สิทธิของตนไปแล้ว และเช่นเดียวกันในทางกลับกัน

ข้อ 25

การมีผลใช้บังคับ

1. อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่มีการมอบสัตยาบันสาร สารการยอมรับ สาร

การยื่นยื่นอย่างเป็นทางการ สารการให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร ฉบับที่ยี่สิบ

2. สำหรับแต่ละรัฐหรือองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ ซึ่งได้ให้สัตยาบัน ยอมรับ

เห็นชอบ หรือยื่นยื่นอย่างเป็นทางการแก่นุสัญญานี้ หรือที่ภาคยานุวัติภายหลังจากวันที่ได้มีการมอบสัตยาบันสาร

สารการยอมรับ สารการให้ความเห็นชอบ สารการยื่นยื่นเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบ อนุสัญญานี้จะมี

ผลใช้บังคับในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่รัฐหรือองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจเช่นว่า ได้มอบ

สัตยาบันสาร สารการยอมรับ สารให้ความเห็นชอบ สารยื่นยื่นอย่างเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติสาร

3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 และ 2 ข้างต้น สารใดที่ได้มอบโดยองค์การความร่วมมือทางการเมือง

และ/หรือทางเศรษฐกิจ ต้องไม่นับรวมเพิ่มเติมจากสารที่ได้มอบโดยรัฐสมาชิกขององค์การเช่นว่า

ข้อ 26

ข้อสงวนและคำแถลง

1. ข้อสงวนหรือข้อยกเว้นต่ออนุสัญญานี้ไม่อาจทำได้

2. วรรค 1 ของข้อนี้ ไม่ห้ามรัฐหรือองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจในขณะที่

ลงนามให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ ยื่นยื่นอย่างเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ในการทำคำประกาศหรือ

คำแถลง ไม่ว่าจะใช้ข้อความหรือเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม โดยมุ่งในบรรดาสิ่งทั้งหลายที่จะทำให้กฎหมายและข้อบังคับ

ของตนสอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ โดยมีเงื่อนไขว่า คำประกาศหรือคำแถลงเช่นว่าจะต้องไม่มีความหมาย

ให้ตัดหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขผลทางกฎหมายของบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ที่ใช้บังคับกับรัฐนั้น

ข้อ 27

การถอนตัว

1. ไม่ว่าในเวลาใด ภายหลัง 3 ปี นับแต่วันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับแก่ภาคี ภาคีนั้นอาจถอนตัวจาก

อนุสัญญาได้โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้เก็บรักษา

2. การถอนตัวจะมีผลภายใน 1 ปี หลังจากที่ถูกเก็บรักษาได้รับแจ้ง หรือในวันที่หลังจากนั้นตามที่ระบุไว้ใน

คำแจ้ง

ข้อ 28

ผู้เก็บรักษา

เลขาธิการสหประชาชาติจะเป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญาและพิธีสารใดๆ ตามอนุสัญญานี้

ข้อ 29

ต้นฉบับที่แท้จริง

ต้นฉบับตัวบทภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน ของอนุสัญญานี้ มีความถูกต้องเท่าเทียม

กัน

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจเพื่อการนี้ ได้ลงนามอนุสัญญานี้

ทำ ณ เมืองบาเซล เมื่อวันที่ 22 เดือนมีนาคม ค.ศ.1989

ภาคผนวก 1

ประเภทของของเสียที่จะถูกควบคุม

ชนิดของของเสีย

Y1 ของเสียจากการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ในโรงพยาบาล ศูนย์รักษาสุขภาพและคลินิก

Y2 ของเสียจากการผลิตและเตรียมผลิตภัณฑ์เภสัชกรรม

Y3 ของเสียที่เป็นเภสัชกรรมยาและเวชกรรม

Y4 ของเสียจากการผลิต การผสม และการใช้สารทำลายสิ่งมีชีวิตและเภสัชกรรม

Y5 ของเสียจากอุตสาหกรรมการผลิต การผสม และการใช้สารเคมีในการรักษาเนื้อไม้

Y6 ของเสียจากการผลิต การผสม หรือการใช้ตัวทำลายอินทรีย์

Y7 ของเสียจากการปฏิบัติงานในการควบคุมระดับความร้อนที่มีไซยาไนด์

Y8 ของเสียจากน้ำมันแร่ที่มีสภาพไม่เหมาะสมสำหรับการใช้งานตามวัตถุประสงค์เดิม

Y9 ของเสียอิมัลชันหรือของผสมระหว่างน้ำมัน/น้ำ หรือไฮโดรคาร์บอน/น้ำ

Y10 ของเสียที่เป็นวัสดุและสิ่งของซึ่งมีหรือปนเปื้อนด้วยสารประเภทโพลีคลอริเนตเตดไบฟีนิล (พีซีพี)

และ/หรือโพลีคลอริเนตเตดเทอร์ฟีนิล(พีซีที) และ/หรือโพลีโบรมิเนตเตดไบฟีนิล (พีบีพี)

Y11 ของเสียประเภทกากน้ำมันดิบที่เกิดจากโรงกลั่นน้ำมัน กระบวนการกลั่นและการดำเนินการด้วยวิธี
ไพโรไลติก

Y12 ของเสียจากการผลิต การผสม และการใช้หมึก สีย้อม สาร สี สีนํ้ามันครั่ง และน้ำมันชักเงา

Y13 ของเสียจากการผลิต การผสม หรือการใช้เรซิน ลาเท็กซ์ พลาสติกไซเซอร์ กาวหรือผลิตภัณฑ์
ประเภทกาว

Y14 ของเสียที่เป็นสารเคมีซึ่งเกิดจากศึกษาวิจัยและการพัฒนาหรือกิจกรรมการสอนที่ไม่อาจระบุได้
และ/หรือเป็นสารชนิดใหม่ และผลกระทบต่อมนุษย์และ/หรือสิ่งแวดล้อมยังไม่เป็นที่ทราบ

Y15 ของเสียที่โดยธรรมชาติสามารถระเหิดได้ ซึ่งไม่อยู่ภายใต้กฎหมายอื่น

Y16 ของเสียจากกระบวนการผลิต การผสม หรือการใช้สารเคมี ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายภาพและวัสดุใน
การล้างอัดภาพ

Y17 ของเสียที่เป็นผลมาจากการเตรียมผิวหน้าโลหะและพลาสติก

Y18 กากที่เกิดจากการดำเนินการกำจัดของเสียทางอุตสาหกรรม

ของเสียที่มีองค์ประกอบต่อไปนี้

Y19 โลหะคาร์บอนิล

Y20 เบริลเลียม สารประกอบเบริลเลียม

Y21 สารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนต์

Y22 สารประกอบทองแดง

Y23 สารประกอบสังกะสี

Y24 สารหนู สารประกอบสารหนู

Y25 ซีลีเนียม สารประกอบซีลีเนียม

Y26 แคดเมียม สารประกอบแคดเมียม

Y27 พลวง สารประกอบพลวง

Y28 เทลลูเรียม สารประกอบเทลลูเรียม

Y29 พรอท สารประกอบพรอท

Y30 แทลเลียม สารประกอบแทลเลียม

Y31 ตะกั่ว สารประกอบตะกั่ว

Y32 สารประกอบฟลูออรีนอินทรีย์ ยกเว้น แคลเซียมฟลูออไรด์

Y33 สารไซยาไนด์อินทรีย์

Y34 สารละลายกรด หรือกรดในรูปของแข็ง

Y35 สารละลายต่าง หรือต่างในรูปของแข็ง

Y36 แอสเบสตอส (ฝุ่นและเส้นใย)

Y37 สารประกอบฟอสฟอรัสอินทรีย์

Y38 สารไซยาไนด์อินทรีย์

Y39 ฟีนอล สารประกอบฟีนอล รวมทั้งคลอโรฟีนอล

Y40 อีเทอร์

Y41 ตัวทำละลายอินทรีย์ ที่มีองค์ประกอบของฮาโลเจน

Y42 ตัวทำละลายอินทรีย์ ยกเว้นที่มีองค์ประกอบของฮาโลเจน

Y43 congener ใดๆ ของสารโพลีคลอริเนตเต็ด ไดเบนโซ-พีเวเรน

Y44 congener ใดๆ ของสารโพลีคลอริเนตเต็ด ไดเบนโซ-พารา-ไดออกซิน

Y45 สารประกอบฮาโลเจนอินทรีย์อื่นๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในภาคผนวกนี้ (ตัวอย่าง เช่น

Y39 Y41 Y42 Y43 Y44)

(ก) เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้บังคับของอนุสัญญานี้ และเป็นไปตามวรรค (ข) (ค) และ (ง) ของเสีย

ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 8 มีลักษณะเป็นอันตรายตามข้อ 1 วรรค 1 (ก) ของอนุสัญญานี้ และของเสียที่ระบุไว้ใน

ภาคผนวก 9 ไม่ถูกครอบคลุมโดยข้อ 1 วรรค 1 (ก) อนุสัญญา

(ข) การกำหนดของเสียอันตรายในภาคผนวก 8 ต้องไม่ห้าม โดยเฉพาะกรณี การใช้ภาคผนวกเพื่อแสดงว่า

เป็นของเสียไม่เป็นอันตรายตามข้อ 1 วรรค 1 (ก) ของอนุสัญญา

(ค) การกำหนดของเสียในภาคผนวก 9 ต้องไม่ห้าม โดยเฉพาะกรณี ลักษณะของของเสียเช่นว่าเป็นอันตราย

ตามข้อ 1 วรรค 1 (ก) ของอนุสัญญา หากว่ามีวัตถุในภาคผนวก 1 จนถึงขอบเขตที่เป็นสาเหตุให้ของเสียแสดง

ลักษณะอันตรายในภาคผนวก 3

(ง) ภาคผนวก 8 และ 9 ต้องไม่กระทบต่อการใช้บังคับของข้อ 1 วรรค 1 (ก) ของอนุสัญญา เพื่อความมุ่ง

ประสงค์ของการจำแนกลักษณะของของเสีย

ภาคผนวก 2

ประเภทของของเสียซึ่งต้องได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

Y46 ของเสียที่เก็บรวบรวมจากบ้านเรือน

Y47 กากที่เกิดจากการเผาของเสียจากบ้านเรือน

ภาคผนวก 3

รายการลักษณะที่เป็นอันตราย

UN ประเภทที่ รหัส ลักษณะ

1 H1 ระเบิดได้

สารหรือของเสียซึ่งอยู่ในรูปของแข็งหรือของเหลวหรือของเสีย

(หรือของผสมระหว่างสารหรือของเสีย) ที่ระเบิดได้ ซึ่งโดยตัวของ

มันเองมีความสามารถในการก่อให้เกิดปฏิกิริยาเคมี ทำให้เกิดก๊าซ

ที่อุณหภูมิและความกดดันหนึ่ง และ ณ ความเร็วที่สามารถก่อให้เกิด

ความเสียหายต่อบริเวณแวดล้อม

3 H3 ของเหลวไวไฟ

คำว่า “ติดไฟได้” มีความหมายเช่นเดียวกับ “จุดให้ติดไฟได้”

ของเหลวที่ติดไฟได้อาจอยู่ในรูปของเหลวหรือสารผสมของ

ของเหลวหรือของเหลวที่มีของแข็งผสมอยู่ในสภาพสารละลาย

หรือสารแขวนลอย(ตัวอย่างเช่น สี น้ำมันครั่ง น้ำมันชักเงา เป็นต้น

แต่ไม่รวมถึงสารหรือของเสียที่มีการจัดประเภทคุณสมบัติความเป็น

อันตรายไว้เป็นอย่างอื่น) ซึ่งมีจุดติดไฟที่อุณหภูมิต่ำกว่า 60.5

องศาเซลเซียส ด้วยวิธี Closed-cup test หรือที่อุณหภูมิที่ต่ำกว่า

65.6 องศาเซลเซียส ด้วยวิธี Open-cup test นี้ (เนื่องจากผลการ

ทดสอบด้วยวิธี Open-cup tests และ Closed-cup tests

เปรียบเทียบกันไม่ได้แน่ชัด และผลการทดสอบแต่ละวิธีในแต่ละครั้ง

ก็ไม่คงที่ ดังนั้น ข้อกำหนดต่าง ๆ ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงจาก

ตัวเลขข้างต้นเพื่อกำหนดค่าที่ยอมรับได้นั้น จึงขึ้นกับเจตนา

ของคำจำกัดความนี้)

4.1 H4.1 ของแข็งติดไฟ

ของแข็งหรือของเสียที่เป็นของแข็ง นอกเหนือจากที่จัดประเภทอยู่

ในสารที่ระเหยได้ ซึ่งในสภาพปกติในการขนส่งอาจเกิดการลุกไหม้

ได้หรืออาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดติดไฟได้เนื่องจากการเสียดสี

4.2 H4.2 สารหรือของเสียซึ่งอาจจะลุกไหม้ได้เอง

สารหรือของเสียซึ่งอาจจะเกิดความร้อนขึ้นเอง ภายใต้สภาพปกติใน

การขนส่งหรือเกิดความร้อนเพิ่มขึ้นเมื่อสัมผัสกับอากาศ และทำให้

ลุกติดไฟได้

4.3 H4.3 สารหรือของเสียซึ่งเมื่อสัมผัสกับน้ำจะให้ก๊าซที่ไวไฟ

สารหรือของเสียซึ่งเมื่อทำปฏิกิริยากับน้ำ ทำให้ลุกติดไฟด้วยตัวเอง
หรือให้ก๊าซไวไฟได้ในปริมาณที่เป็นอันตราย

UN ประเภทที่ รหัส ลักษณะ

5.1 H5.1 ออกซิไดซิงส์

สารหรือของเหลวซึ่งโดยตัวของมันเอง ปกติไม่ติดไฟแต่เมื่อได้รับ
ออกซิเจนเพิ่มขึ้นจะเป็นสาเหตุหรือมีส่วนช่วยให้เกิดการติดไฟของ
สารอื่นที่วางไว้ใกล้เคียง

5.2 H5.2 สารอินทรีย์ของเปอร์ออกไซด์

สารหรือของเสียอินทรีย์ที่มีโครงสร้างแบบ ออกซิเจน 2 ตัว
(bivalent-o-o-structure) ซึ่งเป็นสารที่ไม่เสถียรสามารถสลายตัว
ให้ความร้อนรวดเร็วได้ด้วยตัวเอง

6.1 H6.1 เป็นพิษ (อย่างเฉียบพลัน)

สารหรือของเสียซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุทำให้ตาย หรือบาดเจ็บอย่าง
รุนแรง หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ เมื่อกลืนกิน
หรือหายใจ หรือสัมผัสทางผิวหนัง

6.2 H6.2 สารติดเชื้อ

สารหรือของเสียที่มีจุลินทรีย์ขนาดเล็ก หรือสารพิษของมัน ซึ่ง
ทราบหรือสันนิษฐานว่าเป็นเหตุให้เกิดโรคในสัตว์หรือมนุษย์

8 H8 สารกัดกร่อน

สารหรือของเสีย ซึ่งเมื่อทำปฏิกิริยาทางเคมี จะเป็นเหตุให้เกิด
ความเสียหายอย่างรุนแรงเมื่อสัมผัสกับเนื้อเยื่อที่มีชีวิต หรือเมื่อ
เกิดรั่วไหลจะทำความเสียหาย หรือทำลายหรือทำอันตรายอื่นๆ

กับวัตถุ สิ้นค้า หรือยานพาหนะที่ใช้ขนส่ง และอาจทำให้เกิด

อันตรายอื่นๆ

9 H10 ให้ก๊าซพิษเมื่อสัมผัสกับอากาศหรือน้ำ

สารหรือของเสีย ซึ่งเมื่อทำปฏิกิริยากับอากาศหรือน้ำจะให้ก๊าซพิษ

ในปริมาณที่เป็นอันตราย

9 H11 เป็นพิษ (อย่างช้าหรือเรื้อรัง)

สารหรือของเสียซึ่งเมื่อหายใจหรือกลืนกินหรือซึ่งผ่านผิวหนังแล้ว

ทำให้มีผลทำให้เกิดความเจ็บป่วยอย่างช้าๆ หรือเรื้อรัง รวมทั้ง

การก่อให้เกิดมะเร็ง

9 H12 เป็นพิษต่อระบบนิเวศ

สารหรือของเสียซึ่งเมื่อมีการปล่อยออกมาจะก่อให้เกิดหรืออาจจะ

ก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายร้ายแรงอย่างช้า ๆ ต่อสิ่งแวดล้อม

โดยมีการสะสมในสิ่งมีชีวิตและ/หรือมีความเป็นพิษต่อระบบร่างกาย

สิ่งมีชีวิต

9 H13 สามารถทำให้เกิดของเสียโดยวิธีใดๆ ก็ตาม ซึ่งลักษณะตามที่ระบุ

ข้างต้น ภายหลังจากกำจัดสารดังกล่าว

การทดสอบ

อันตรายของของเสียชนิดต่าง ๆ ยังมิได้จัดทำเป็นเอกสารไว้โดยสมบูรณ์ การทดสอบเพื่อกำหนดความเป็น

อันตรายในเชิงปริมาณยังไม่ดำเนินการ การศึกษาวิจัยเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการจัดทำแนวทางในการกำหนดความ

เป็นอันตรายต่อมนุษย์และ/หรือสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากของเสียเหล่านี้ การทดสอบด้วยวิธีการตามมาตรฐานอยู่ใน

ระหว่างการจัดทำโดยใช้สารหรือวัสดุที่บริสุทธิ์ หลายประเทศได้พัฒนาวิธีการทดสอบซึ่งสามารถนำไปใช้กับวัสดุชนิด

ต่างๆ ตามที่ระบุในภาคผนวก 1 ทั้งนี้ เพื่อจะพิจารณากำหนดว่าวัสดุเหล่านั้นมีลักษณะตามที่ระบุในภาคผนวกนี้

หรือไม่

ภาคผนวก 4

การดำเนินการกำจัด

1.การดำเนินการซึ่งไม่นำไปสู่ความเป็นไปได้ในการนำกลับมาใช้ประโยชน์ การหมุนเวียน การฟื้นฟูสภาพ

การนำมาใช้ใหม่โดยตรง หรือการดำเนินการอื่น ๆ

ก. การดำเนินการกำจัดทั้งหมดซึ่งเป็นไปได้ทางปฏิบัติ

D1 การทิ้งลงสู่หรือบนพื้นดิน (เช่น การฝังกลบ)

D2 การบำบัดบนพื้นดิน (เช่น การย่อยสลายทางชีวภาพของของเหลวหรือกากตะกอนซึ่งอยู่ในของแข็ง

เป็นต้น)

D3 การพ่นฉีดลงสู่ที่ลึก (เช่น การพ่นฉีดโดยการปั๊มลงสู่บ่อน้ำ บ่อเกลือ ที่เกิดตามธรรมชาติ เป็นต้น)

D4 การเก็บกักไว้บนพื้นผิว (เช่น การเก็บกักของเหลวหรือกากตะกอนในหลุม บ่อ หรือทะเลสาบ

เป็นต้น)

D5 การฝังกลบด้วยวิธีพิเศษทางวิศวกรรม (เช่น การเก็บกักในช่องว่างที่แยกจากกัน ซึ่งปิดเป็นส่วนๆ

แยกจากกัน และแยกจากสิ่งแวดล้อม)

D6 การปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ ยกเว้นทะเล/มหาสมุทร

D7 การปล่อยลงสู่ทะเล/มหาสมุทร รวมทั้งการทิ้งลงสู่กันทะเล

D8 การบำบัดทางชีวภาพซึ่งมีได้กำหนดไว้ที่ใดในภาคผนวกนี้ ซึ่งเป็นผลให้เกิดสารประกอบสุดท้าย

หรือของผสมที่จะต้องถูกกำจัดด้วยวิธีดำเนินการใดตามที่กำหนดในภาค ก นี้

D9 การบำบัดทางฟิสิกส์-เคมีซึ่งมีได้กำหนดไว้ที่ใดในภาคผนวกนี้ ซึ่งเป็นผลให้เกิดสารประกอบสุดท้าย

หรือของผสมที่จะต้องถูกกำจัดด้วยวิธีดำเนินการตามที่กำหนดในข้อ ก (ได้แก่ การระเหย การทำให้

แห้ง การผสมด้วยปูน การทำให้เป็นกลาง การตกตะกอนและอื่นๆ)

D10 การเผาบนบก

D11 การเผาในทะเล

D12 การเก็บกักอย่างถาวร (เช่น การบรรจุในภาชนะเพื่อเก็บในเหมืองแร่ เป็นต้น)

D13 การผสมหรือการผสมก่อนที่จะดำเนินการกำจัดตามที่กำหนดในข้อ ก

D14 การบรรจุหีบห่อเพื่อการขนส่งก่อนพิจารณาขนส่งไปดำเนินการกำจัดตามที่กำหนดในข้อ ก

D15 การเก็บกักระหว่างรอการดำเนินการกำจัดตามที่กำหนดในข้อ ก

2. การดำเนินการที่อาจนำไปสู่การนำกลับมาใช้ประโยชน์ การหมุนเวียน การฟื้นฟูสภาพ การนำมาใช้ใหม่โดยตรง หรือการดำเนินการอื่นๆ

ข. การดำเนินการทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับวัสดุซึ่งได้ถูกกำหนดหรือพิจารณาเป็นของเสียอันตรายตาม

กฎหมาย และวัสดุอื่นซึ่งถูกกำหนดให้ดำเนินการตามที่ระบุในข้อ ก

R1 การใช้เป็นเชื้อเพลิง (นอกเหนือจากการเผาในเตาเผาโดยตรง) หรือวิธีการอื่นที่ให้พลังงาน

R2 การนำตัวทำละลายมาใช้ประโยชน์/การฟื้นฟูสภาพของตัวทำละลาย

R3 การนำกลับมาใช้ประโยชน์/การฟื้นฟูสภาพสารอินทรีย์ที่ไม่ใช่เป็นตัวทำละลาย

R4 การนำกลับมาใช้ประโยชน์/การฟื้นฟูสภาพของโลหะหรือสารประกอบโลหะ

R5 การนำกลับมาใช้ประโยชน์/การฟื้นฟูสภาพของสารอนินทรีย์อื่น ๆ

R6 การเปลี่ยนสภาพกรดหรือด่างให้ใช้ได้

R7 การนำกลับมาใช้ประโยชน์ของสารที่ใช้ในการควบคุมมลพิษ

R8 การนำกลับมาใช้ประโยชน์ของสารประเภทตัวเร่งปฏิกิริยา

R9 การใช้น้ำมันที่ใช้แล้วกลับมาล้างหรือการใช้ซึ่งน้ำมันที่ผ่านการใช้งาน

R10 การบำบัดบนพื้นดินซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเกษตรกรรมหรือการพัฒนาระบบนิเวศ

R11 การใช้สารตกค้างที่ได้จากการดำเนินการตามข้อ R1 - R10

R12 การแลกเปลี่ยนของเสียเพื่อการดำเนินการตามข้อ R1 - R11

R13 การเก็บสะสมสารเพื่อการดำเนินการตามภาค ข

ภาคผนวก 5 ก

ข้อมูลที่กำหนดให้ระบุไว้ในใบแจ้ง

1. เหตุผลในการส่งออกของเสีย
2. ผู้ส่งออกของเสีย 1/
3. ผู้ก่อกำเนิดของเสียและสถานที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดของเสีย 1/
4. ผู้กำจัดของเสียและสถานที่กำจัดที่แท้จริง 1/
5. ผู้ดำเนินการขนส่งของเสียหรือตัวแทนขนส่งที่กำหนด (หากทราบ) 1/
6. ประเทศที่ส่งออกของเสีย หน่วยงานผู้มีอำนาจ 2/
7. ประเทศที่คาดว่าของเสียจะถูกนำผ่าน หน่วยงานผู้มีอำนาจ 2/
8. ประเทศผู้นำเข้าของเสีย หน่วยงานผู้มีอำนาจ 2/
9. การแจ้งโดยทั่วไปหรือการแจ้งเฉพาะเจาะจง
10. วันที่กำหนดให้มีการขนส่งและระยะเวลาซึ่งของเสียจะถูกส่งออกของเสียและกำหนดขนส่งที่เสนอ
(รวมทั้งจุดนำเข้าและส่งออก) 3/
11. วิธีการขนส่งที่กำหนด (ขนส่งทางถนน ทางรถไฟ ทางทะเล ทางอากาศ ทางน้ำภายในประเทศ)
12. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย 4/
13. การระบุและแสดงรายละเอียดทางกายภาพของของเสีย รวมทั้งตัวเลข Y และ ประเภท UN และ
องค์ประกอบของของเสีย 5/ และข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดพิเศษใดๆ สำหรับการขนส่ง รวมทั้งข้อกำหนดการฉุกเฉิน
เมื่อเกิดอุบัติเหตุ
14. ชนิดของการบรรจุหีบห่อที่กำหนดไว้ (เช่น บรรจุเป็นก้อนกองขนาดใหญ่ บรรจุในถัง บรรจุในเรือ)
15. ปริมาณน้ำหนัก/ปริมาตร โดยประมาณ
16. กระบวนการที่ก่อให้เกิดเสียถูกผลิตขึ้น
17. สำหรับของเสียตามรายการในภาคผนวก 1 การจัดประเภทตามภาคผนวก 3 ลักษณะความเป็นอันตราย

รหัส H และรหัส UN

18. วิธีการกำจัดตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 4

19. คำรับรองของผู้ก่อกำเนิดของเสียและผู้ส่งออกว่าข้อมูลนั้นถูกต้อง

20. ข้อมูลจากผู้กำจัดของเสีย (รวมทั้งรายละเอียดทางวิชาการของโรงงานและสถานที่จัดการ) ที่จะส่งไปยังผู้

ส่งออกหรือก่อกำเนิด ซึ่งต้องอ้างหลักฐานประกอบการประเมินว่าไม่มีเหตุที่จะเชื่อได้ว่าของเสียจะไม่ได้การจัดการ

ด้วยวิธีการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศผู้นำเข้า

21. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้กำจัด

หมายเหตุ

1/ ชื่อเต็มของผู้ส่งออก ผู้ก่อกำเนิด ผู้กำจัด และผู้ขนส่ง และที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรพิมพ์

หรือโทรสาร และชื่อที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรพิมพ์หรือโทรสารของบุคคลซึ่งจะติดต่อได้

2/ ชื่อเต็มหน่วยงานผู้มีอำนาจ ประเทศผู้ส่งออก ประเทศผู้ถูกนำผ่านแดน และประเทศผู้นำเข้า และที่อยู่

หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรพิมพ์หรือโทรสาร

3/ ในกรณีการแจ้งโดยทั่วไปซึ่งครอบคลุมการขนส่งหลายเที่ยว ต้องระบุวันเวลาที่คาดว่าจะมีการขนส่งแต่ละ

เที่ยว หรือหากไม่ทราบจะต้องระบุความถี่ของการขนส่งที่คาดการณ์ไว้

4/ ต้องให้ข้อมูลเรื่องข้อกำหนดของการประกันภัยที่เกี่ยวข้องและข้อปฏิบัติที่ผู้ส่งออกและทำอย่างไร ผู้ขนส่ง

และผู้กำจัดที่ต้องดำเนินการตามข้อกำหนด

5/ ลักษณะและความเข้มข้นขององค์ประกอบของเสียที่เป็นอันตรายมากที่สุดในแง่ของความเป็นพิษและ

ความเป็นอันตรายอื่นๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินการและการกำจัดตามวิธีที่เสนอไว้

6/ ในกรณีของการแจ้งโดยทั่วไปซึ่งครอบคลุมการขนส่งหลายเที่ยว จะต้องระบุปริมาณรวมทั้งหมดที่

คาดการณ์ว่าจะส่ง และทั้งปริมาณที่คาดการณ์ในการขนส่งแต่ละเที่ยว

7/ ในกรณีที่จำเป็นจะต้องประเมินความเป็นอันตรายและพิจารณาความเหมาะสมของวิธีกำจัดตามที่เสนอมา

ภาคผนวก 5 ข

ข้อมูลที่กำหนดให้ระบุในใบกำกับการเคลื่อนย้าย

1. ผู้ส่งออกของเสีย 1/
2. ผู้ก่อกำเนิดของเสียและสถานที่ที่เป็นแหล่งกำเนิด 1/
3. ผู้กำจัดของเสียและสถานที่กำจัด 1/
4. ผู้ขนส่งของเสีย 1/ หรือตัวแทน
5. การแจ้งทั่วไปหรือการแจ้งเฉพาะเจาะจง
6. วันที่เริ่มการเคลื่อนย้ายข้ามแดน และวันที่ต่างๆ และการลงชื่อกำกับใบรับโดยแต่ละบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับของเสีย
7. วิธีการขนส่ง (โดยทางถนน ทางรถไฟ ทางน้ำภายในประเทศ ทางทะเล ทางอากาศ) รวมทั้งประเทศผู้ส่งออก ประเทศผู้นำผ่านแดน และประเทศผู้นำเข้า รวมทั้งจุดนำเข้าและส่งออกตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า
8. รายละเอียดโดยทั่วไปของของเสีย (ลักษณะทางกายภาพ ชื่อประเภทการขนส่งตาม UN ที่เหมาะสม ตัวเลขกำกับการขนส่ง และรหัส UN รหัส Y และรหัส H ที่ใช้กันอยู่)
9. ข้อมูลเกี่ยวกับการขนส่งพิเศษ รวมทั้งข้อกำหนดกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินจากอุบัติเหตุ
10. ชนิดและจำนวนของหีบห่อ
11. ปริมาณน้ำหนัก/ปริมาตร
12. คำรับรองโดยผู้ก่อกำเนิดหรือผู้ส่งออกว่าข้อมูลดังกล่าวถูกต้อง
13. คำรับรองโดยผู้ก่อกำเนิดหรือผู้ส่งออกระบุไว้ว่า ไม่มีการคัดค้านจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีที่ปวงที่เกี่ยวข้อง
14. การรับรองโดยผู้กำจัด ว่าได้รับของเสียที่สถานที่กำจัดแล้ว และการระบุวิธีการกำจัดและวันเวลาที่คาดว่าจะกำจัด

หมายเหตุ

ข้อมูลที่กำหนดไว้ในใบกำกับการเคลื่อนย้าย หากเป็นไปได้ควรจะทำให้อยู่ในเอกสารแผ่นเดียวกับที่กำหนดไว้

ภายใต้ระเบียบการขนส่ง กรณีที่เป็นไปไม่ได้ ควรจัดทำข้อมูลให้ครบถ้วนสมบูรณ์ มากกว่าจะไปเข้าซ้อนกับที่กำหนดไว้

ภายใต้ระเบียบการขนส่ง ใบกำกับการเคลื่อนย้ายนี้จะเป็เอกสารที่จัดส่งไปยังผู้ที่กำหนดเป็นผู้ให้ข้อมูลและกรอก

รายการ

1/ ชื่อเต็มของผู้ส่งออก ผู้ก้อกำเนิด ผู้ก้าจัด และผู้ขนส่ง และที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ โทรพิมพ์หรือโทรสาร

และชื่อที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ โทรพิมพ์หรือโทรสารของบุคคลที่จะติดต่อในกรณีฉุกเฉิน

ภาคผนวก 6

การอนุญาตตุลาการ

ข้อ 1

เว้นแต่จะมีการตกลงตามข้อ 20 แห่งอนุสัญญานี้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้ดำเนินการขั้นตอนการตัดสินใจโดย

อนุญาตตุลาการเป็นไปตามข้อ 2 ถึง 10 ข้างท้ายนี้

ข้อ 2

ภาคีผู้อ้างสิทธิต้องแจ้งสำนักเลขธิการว่าภาคีได้ตกลงที่จะเสนอข้อพิพาทสู่การตัดสินโดยอนุญาตตุลาการ

ตามวรรค 2 หรือวรรค 3 ของข้อ 20 และรวมทั้งข้ออื่นของอนุสัญญาที่ระบุงการตีความหรือการประยุกต์บังคับใช้เมื่อ

เกิดกรณีพิพาท สำนักเลขธิการต้องแจ้งข้อมูลซึ่งได้รับไปยังภาคีทั้งปวงของอนุสัญญา

ข้อ 3

ให้คณะอนุญาตตุลาการประกอบด้วยสมาชิก 3 คน ภาคีแต่ละฝ่ายที่มีกรณีพิพาทต้องแต่งตั้ง

อนุญาตตุลาการ และอนุญาตตุลาการ 2 คนที่ได้รับแต่งตั้งต้องทำความตกลงร่วมกันในการแต่งตั้งอนุญาตตุลาการ

คนที่ 3 ขึ้นเป็นประธาน ประธานต้องไม่เป็นคนของชาติภาคีใดภาคีหนึ่งที่มีกรณีพิพาท หรือมีถิ่นที่อยู่ในดินแดนภาคี

ใดภาคีหนึ่งที่มีกรณีพิพาท และไม่ได้รับการจ้างงานโดยภาคีใดภาคีหนึ่ง และไม่เกี่ยวข้องในกรณีฐานอื่น

ข้อ 4

1. หากประธานของอนุญาตตุลาการไม่ได้รับการแต่งตั้งภายใน 2 เดือนนับแต่มีการแต่งตั้งอนุญาตตุลาการ

คนที่สอง เลขธิการสหประชาชาติโดยได้รับการร้องขอจากภาคีใดภาคีหนึ่งต้องแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวภายในเวลา

2 เดือน

2. หากภาคีใดภาคีหนึ่งที่มีกรณีพิพาทไม่แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการภายใน 2 เดือนภายหลังการได้รับการร้องขอ

ภาคีคู่กรณีอีกฝ่ายอาจจะแจ้งไปยังเลขาธิการสหประชาชาติซึ่งจะแต่งตั้งประธานของอนุญาโตตุลาการภายใน 2 เดือน

เมื่อมีการแต่งตั้ง ประธานคณะอนุญาโตตุลาการอาจต้องร้องขอภาคีที่มีได้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการภายใน

2 เดือน ภายหลังจากระยะเวลาดังกล่าว ประธานต้องแจ้งเลขาธิการสหประชาชาติให้ดำเนินการแต่งตั้งภายใน

2 เดือน

ข้อ 5

1. คณะอนุญาโตตุลาการต้องตัดสินตามกฎหมายระหว่างประเทศและบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้

2. คณะอนุญาโตตุลาการใดที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ภาคผนวกแห่งอนุสัญญานี้ต้องร่างระเบียบข้อบังคับของตนเอง

ข้อ 6

1. คำตัดสินของคณะอนุญาโตตุลาการทั้งขั้นตอนและเนื้อหาต้องได้รับการสนับสนุนจากเสียงส่วนใหญ่ของ

สมาชิก

2. คณะอนุญาโตตุลาการอาจใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อหาข้อเท็จจริง โดยการร้องขอของภาคีหนึ่ง

คณะอนุญาโตตุลาการอาจเสนอแนะมาตรการคุ้มครองชั่วคราวที่จำเป็นเบื้องต้นเพื่อการป้องกันอรรถา

3. ภาคีคู่กรณีพิพาทจะต้องจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการประชุมพิจารณาคดี

อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การไม่ปรากฏตัวหรือขาดนัดของภาคีที่มีกรณีพิพาทจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินกระบวนการพิจารณา

ข้อ 7

คณะอนุญาโตตุลาการอาจจะรับฟังและพิจารณาการโต้แย้งอ้างสิทธิที่เกิดขึ้นโดยตรงจากประเด็นข้อพิพาท

ข้อ 8

หากคณะอนุญาโตตุลาการมิได้มีการพิจารณาเป็นอย่างอื่นเนื่องจากเหตุผลแวดล้อมแห่งคดี ค่าใช้จ่ายของ

คณะอนุญาโตตุลาการ รวมทั้งค่าตอบแทนของสมาชิกแห่งคณะอนุญาโตตุลาการจะอยู่ในความรับผิดชอบของภาคี

คู่กรณีที่มีกรณีพิพาทในจำนวนเท่ากัน คณะอนุญาโตตุลาการจะเก็บหลักฐานค่าใช้จ่ายทั้งหมดไว้และจัดส่งหลักฐาน
ครั้งสุดท้ายให้ภาคี

ข้อ 9

ภาคีใดที่มีส่วนได้เสียในแง่กฎหมายเกี่ยวกับประเด็นข้อพิพาท ซึ่งอาจถูกระงับจากคำตัดสินในคดี อาจจะ
เข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาคดีโดยการยินยอมของคณะอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 10

1. คณะอนุญาโตตุลาการต้องชี้ขาดภายในเวลา 5 เดือนนับแต่วันที่ได้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ

เว้นแต่พบว่ามีความจำเป็นต้องขยายเวลา ซึ่งไม่ควรเกิน 5 เดือน

2. คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการต้องประกอบด้วยเหตุผล คำชี้ขาดให้ถือเป็นที่สุดและผูกพันภาคีใน

กรณีพิพาท

3. ข้อพิพาทใดซึ่งอาจเกิดขึ้นระหว่างภาคีที่เกี่ยวกับการตีความหรือการบังคับตามคำชี้ขาด ให้เสนอไปยังคณะ

อนุญาโตตุลาการซึ่งเป็นผู้ทำคำชี้ขาดนั้น หากกรณีหลังนี้ไม่สามารถกระทำได้ ให้จัดส่งไปยังคณะอนุญาโตตุลาการอื่น

ซึ่งตั้งขึ้นสำหรับวัตถุประสงค์ในเรื่องเดียวกันกับข้างต้น

ภาคผนวก 7

(ยังไม่มีผลบังคับใช้)

ภาคีและรัฐอื่นซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การพัฒนาความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ (The Organization of

Economic Cooperation Development, OECD) ประชาคมยุโรป (The European Community, EC)

ลิกเตนสไตน์ (Liechtenstein)

ภาคผนวก 8

บัญชีรายชื่อ A

ของเสียที่มีในภาคผนวกนี้มีลักษณะเป็นอันตรายภายใต้ข้อ 1 วรรค 1 (ก) ของอนุสัญญาและการระบุ

ของเสียในภาคผนวกนี้ไม่ห้ามการใช้งานภาคผนวก 3 เพื่อพิสูจน์ว่าของเสียนั้นไม่เป็นอันตราย

A1 ของเสียประเภทโลหะและที่มีโลหะเป็นองค์ประกอบ

A1010 ของเสียประเภทโลหะและของเสียที่ประกอบด้วยโลหะผสม ดังต่อไปนี้

- พลาสติก
- สารหนู
- เบริลเลียม
- แคดเมียม
- ตะกั่ว
- พรอท
- ซิลิเนียม
- เทลลูเรียม
- แพลเลียม

ยกเว้นของเสียนั้นได้รับการระบุเป็นพิเศษในบัญชีรายชื่อ B

A1020 ของเสียที่มีองค์ประกอบหรือสารปนเปื้อนดังต่อไปนี้ (ไม่รวมของเสียในรูปก้อนโลหะ)

- พลาสติกและสารประกอบพลาสติก
- เบริลเลียมและสารประกอบเบริลเลียม
- แคดเมียมและสารประกอบแคดเมียม
- ตะกั่วและสารประกอบตะกั่ว
- ซิลิเนียมและสารประกอบซิลิเนียม
- เทลลูเรียมและสารประกอบเทลลูเรียม

A1030 ของเสียที่มีองค์ประกอบและสารปนเปื้อน ดังต่อไปนี้

- สารหนูและสารประกอบสารหนู
- พรอทและสารประกอบพรอท

- แทลเลียมและสารประกอบแทลเลียม

A1040 ของเสียที่มีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

- โลหะคาร์บอนิล

- สารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนต์

A1050 กากตะกอนจากการชุบโลหะ

A1060 ของเสียที่เป็นของเหลวที่เกิดจากการทำความสะอาดโลหะด้วยกรด

A1070 กากจากกระบวนการผลิตสังกะสี ผุ่น และกากตะกอน เช่น จาโรไซท์ เฮมาไทท์ ฯลฯ

A1080 ของเสียประเภทกากสังกะสี ไม่รวมที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B ที่มีสารตะกั่วและ

แคดเมียมในความเข้มข้นมากเพียงพอที่แสดงลักษณะตามภาคผนวก 3

A1090 เถ้าจากการเผาสายฉนวนหุ้มเส้นลวดทองแดง

A1100 ผุ่นและกากจากระบบกรองก๊าซในโรงถลุงทองแดง

A1110 สารละลายนำไฟฟ้าที่ใช้แล้ว จากกระบวนการแยกทองแดงให้บริสุทธิ์ด้วยไฟฟ้า

A1120 กากตะกอน ยกเว้น สารที่ทำหน้าที่เป็นขั้วไฟฟ้าบวก (anode slimes) จาก

กระบวนการแยกทองแดงให้บริสุทธิ์ด้วยไฟฟ้า

A1130 สารละลายใช้ขึ้นรูปแม่พิมพ์ที่ใช้แล้วที่มีองค์ประกอบของทองแดงที่ละลายได้

A1140 ของเสียสารเร่งปฏิกิริยาประเภททองแดงไซยาไนด์ และคิวปริคคลอไรด์

A1150 เถ้าโลหะมีค่าจากการเผาแผงวงจรรีเลย์อิเล็กทรอนิกส์ ไม่รวมที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B1

A1160 แบตเตอรี่ชนิด ตะกั่ว-กรด ทั้งที่อยู่ในสภาพสมบูรณ์และแยกส่วน

A1170 ของเสียประเภทแบตเตอรี่ที่ยังไม่ได้แยกประเภท ยกเว้นของผสมของแบตเตอรี่

เฉพาะในบัญชีรายชื่อ B ของเสียประเภทแบตเตอรี่ที่ไม่ระบุในบัญชีรายชื่อ B ที่มี

องค์ประกอบของสารในภาคผนวก 1 จนถึงขอบเขตที่เป็นอันตราย

A1180 ของเสียประเภทเศษหรือชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์2 ที่มีส่วนประกอบ

ซึ่งได้แก่ ตัวเก็บประจุไฟฟ้าและแบตเตอรี่อื่น ๆ ที่รวมในบัญชีรายชื่อ A สวิตช์ที่มี
ปรอทเป็นองค์ประกอบแก้วจากหลอด Cathode-ray และ Activated glass อื่นๆ
ตัวเก็บประจุไฟฟ้าที่มีสารพีซีบีหรือที่ปนเปื้อนด้วยองค์ประกอบในภาคผนวก 1 (เช่น
แคดเมียม ปรอท ตะกั่ว โพลีคลอริเนตเตดไบฟีนิล) จนถึงขอบเขตที่ทำให้ของเสียนั้น
มีลักษณะใดๆ ตามภาคผนวก 3 (สัมพันธ์กับรายการ B1110 ในบัญชีรายชื่อ B)3
A1190 ของเสียบสายเคเบิลโลหะที่เคลือบด้วยพลาสติก ซึ่งมีหรือปนเปื้อนด้วยน้ำมัน ดินจาก
ถ่านหิน (coal tar) สารโพลีคลอริเนตเตดไบฟีนอล4 ที่ระดับความเข้มข้นไม่น้อยกว่า
50 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ตะกั่ว แคดเมียม และสารประกอบฮาโลเจนอินทรีย์
(Organohalogen Compounds) อื่น หรือองค์ประกอบ ในภาคผนวก 1 จนถึง
ขอบเขตที่ทำให้ของเสียนั้นมีลักษณะใดๆ ตามภาคผนวก 3*

1. รายการที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B (B1060) ไม่มีการยกเว้น พิเศษ
2. รายการนี้ไม่รวมเศษชิ้นส่วนจากเครื่องกำเนิดพลังงานไฟฟ้า
3. สารพีซีบีที่ระดับความเข้มข้น ไม่น้อยกว่า 50 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม
4. สารพีซีบีที่ระดับความเข้มข้น ไม่น้อยกว่า 50 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม

A2 ของเสียที่มีสารอินทรีย์เป็นองค์ประกอบหลัก ซึ่งอาจมีโลหะและสารอินทรีย์

A2010 หลอดแก้ว Cathode-ray และ Activated glass อื่น ๆ

A2020 ของเสียประเภทสารประกอบฟลูออรีนอินทรีย์ ในรูปของเหลวหรือกากตะกอน

แต่ยกเว้นของเสียเช่นที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B

A2030 ของเสียประเภทสารเร่งปฏิกิริยา (Catalysts) ยกเว้นของเสียเช่นที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B

A2040 ของเสียยิปซัมที่เกิดจากกระบวนการทางอุตสาหกรรมเคมี ซึ่งมีองค์ประกอบใน

ภาคผนวก 1 จนถึงขอบเขตที่แสดงลักษณะอันตรายตามภาคผนวก 3 (สัมพันธ์กับ

รายการ B2080 ในบัญชีรายชื่อ B)

A2050 ของเสียแอสเบสตอส (ฝุ่นและเส้นใย)

A2060 ถ้ำลอยจากโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าจากถ่านหินที่มีสารในภาคผนวก 1 ในความ

เข้มข้นมากเพียงพอที่แสดงลักษณะตามภาคผนวก 3 (สัมพันธ์กับรายการ B2050

ในบัญชีรายชื่อ B)

A3 ของเสียที่มีสารอินทรีย์เป็นองค์ประกอบหลัก ซึ่งอาจมีโลหะและสารอนินทรีย์

A3010 ของเสียจากการผลิตและกระบวนการผลิต Petroleum coke และ/หรือ Bitumen

A3020 ของเสียประเภทน้ำมันแร่ที่มีสภาพไม่เหมาะสำหรับการใช้งานตามวัตถุประสงค์เดิม

A3030 ของเสียซึ่งมีหรือปนเปื้อนด้วยตะกอนสารประกอบที่ใช้ป้องกันเครื่องยนต์ดับ ที่มี

ตะกั่วเป็นองค์ประกอบ B

A3040 ของเสียประเภทของเหลวที่ใช้ตัวถ่ายเทความร้อน

A3050 ของเสียจากการผลิต การผสม และการใช้เรซิน ลาเท็กซ์ พลาสติกไซเซออร์ กาว/

ผลิตภัณฑ์ประเภทกาว ยกเว้นของเสียเช่นที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B (สัมพันธ์กับ

รายการ B4020 ในบัญชีรายชื่อ B)

A3060 ของเสียประเภทไนโตรเซลลูโลส

A3070 ของเสียประเภทฟีนอล สารประกอบฟีนอล รวมทั้งคลอโรฟีนอล ทั้งในรูปของเหลว

หรือกากตะกอน

A3080 ของเสียประเภทอีเทอร์ ไม่รวมที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B

A3090 ของเสียที่เกิดจากฝุ่นหนัง ถ้ำ กากตะกอน และแป้ง ที่มีสารประกอบโครเมียม

เฮกซะวาเลนต์ หรือสารที่ทำลายสิ่งมีชีวิต (สัมพันธ์กับรายการ B3100 ในบัญชีรายชื่อ B)

A3100 ของเสียประเภทเศษหนังหรือส่วนประกอบของหนังที่ไม่เหมาะสำหรับการผลิตหนังที่

มีสารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนต์ หรือสารที่ทำลายสิ่งมีชีวิต ที่สอดคล้องตาม

บัญชีรายชื่อ B

A3110 ของเสียจากการผลิตหนังแกะ ที่มีสารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนต์ หรือสารที่
ทำลายสิ่งมีชีวิต หรือสารติดเชื้อ

A3120 ปุ๋ยขนาดเล็กที่มีการตัด หั่น ซอย

A3130 ของเสียประเภทสารประกอบฟอสฟอรัสอินทรีย์

A3140 ของเสียประเภทตัวทำละลายอินทรีย์ที่ไม่มีธาตุฮาโลเจนเป็นองค์ประกอบ แต่ยกเว้น
ของเสียเช่นที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B

A3150 ของเสียประเภทตัวทำละลายอินทรีย์ที่มีธาตุฮาโลเจนเป็นองค์ประกอบ

A3160 ของเสียประเภทกากของเสียจากการกลั่นของเหลวที่ไม่ละลายน้ำทั้งที่มีฮาโลเจนและ
ที่ไม่มีฮาโลเจนเป็นองค์ประกอบ ในกระบวนการนำตัวทำละลายอินทรีย์กลับมาใช้ใหม่

A3170 ของเสียจากการผลิต Aliphatic halogenated hydrocarbon ได้แก่ คลอโรมีเทน
ไดคลอโรอีเทน ไวนิลคลอไรด์ ไวนิลอีนคลอไรด์ อัลลิลคลอไรด์ และอีพิกลอไฮดริน

A3180 ของเสียและชิ้นส่วนที่ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยโพลีคลอรีเนทเตตไบฟีนิล

โพลีคลอรีเนทเตตเตอร์ฟีนิล โพลีคลอรีเนทเตตแนฟธาซีน หรือโพลีโบรมิเนทเตตไบฟีนิล

หรือโพลีโบรมิเนทเตตอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกันที่ระดับความเข้มข้นไม่น้อยกว่า 50 มิลลิกรัม

ต่อกิโลกรัม 5

A3190 กากน้ำมันดิน (ยกเว้น Asphalt cements) ที่เกิดจากโรงกลั่นน้ำมัน และ

กระบวนการกลั่นหรือการบำบัดอินทรีย์วัตถุด้วยวิธีไพโรไลติก

A3200 บิทูมินัส (ของเสียยางมะตอย – asphalt waste) จากการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนน

ซึ่งมีน้ำมันดิน (tar) เป็นองค์ประกอบ (สัมพันธ์กับรายการ B2130 ในบัญชีรายชื่อ B)

A4 ของเสียที่มีองค์ประกอบอนินทรีย์และอินทรีย์

A4010 ของเสียจากการผลิต การเตรียม และการใช้ผลิตภัณฑ์เภสัชกรรม แต่ยกเว้นของเสีย

เช่นที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B

A4020 ของเสียจากการรักษาพยาบาล หรือโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทางการแพทย์
พยาบาล ทันตกรรม การรักษาสัตว์ หรือที่เกิดจากโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลอื่นๆ

A4030 ของเสียจากการผลิต การผสม และการใช้สารทำลายสิ่งมีชีวิต และ
Phytopharmaceuticals รวมถึงของเสียประเภทสารป้องกันศัตรูพืชและยาปราบ
วัชพืช ซึ่งไม่ได้คุณภาพตามกำหนด หรือหมดอายุ 6 หรือไม่เหมาะสำหรับการใช้งาน
ตามวัตถุประสงค์เดิม

A4040 ของเสียจากการผลิต การผสม และการใช้สารเคมีรักษาเนื้อไม้⁷

A4050 ของเสียที่ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยสาร ดังต่อไปนี้

- ไชยาไนตอีนทรีย์ ยกเว้น กากโลหะมีค่าที่ ปั้นของแข็งซึ่ง มีสารไชยาไนตอีนทรีย์
ในปริมาณน้อย

- ไชยาไนตอีนทรีย์

A4060 ของเสียผสมระหว่างน้ำมัน/น้ำ หรือ ไฮโดรคาร์บอน/น้ำ หรืออยู่ในรูปอิมัลชัน

A4070 ของเสียจากการผลิต การผสม และการใช้หมึก สีย้อม สารสี สี น้ำมันครั่ง และน้ำมัน

ซักเงา ยกเว้น ของเสียเช่นว่าใด ๆ ที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B*

5.ระดับ 50 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมนี้ ได้รับการพิจารณาว่าเป็นระดับที่เหมาะสมสำหรับ ของเสียทุกประเภทในระดับนานาชาติ
หลายประเทศได้มีการกำหนดระดับบังคับตาม

กฎหมายสำหรับของเสียพิเศษบางชนิดในระดับที่ต่ำกว่า (เช่น 20 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)

6. หมดอายุ หมายถึง ไม่ได้ใช้ภายในเวลาที่แนะนำโดยผู้ผลิต

7. รายการนี้ไม่รวมถึงไม้ที่ได้รับการรักษาด้วยสารเคมีรักษาเนื้อไม้

A4080 ของเสียที่สามารถระเหยได้ (แต่ยกเว้นของเสียเช่นว่าที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B)

A4090 ของเสียประเภทสารละลายกรด หรือด่าง นอกเหนือจากที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B
(สัมพันธ์กับรายการ B2120 ในบัญชีรายชื่อ B)

A4100 ของเสียจากอุปกรณ์ควบคุมมลพิษสำหรับการบำบัดก๊าซเสียจากอุตสาหกรรม

แต่ยกเว้นของเสียเช่นว่าที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B

A4110 ของเสียที่ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยสาร ดังต่อไปนี้

- Congenor ใดๆ ของสารคลอรีเนเต็ด ไโดเบนโซ-ฟิวแรน
- Congenor ใดๆ ของสารโพลีคลอรีเนเต็ด ไโดเบนโซ-ไดออกซิน

A4120 ของเสียที่ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยเปอร์ออกไซด์

A4130 ของเสียประเภทบรรจุภัณฑ์ หรือภาชนะบรรจุที่มีสารในภาคผนวก 1 ในความเข้มข้นมากเพียงพอที่แสดงลักษณะอันตรายตามภาคผนวก 3

A4140 ของเสียประเภทที่ประกอบหรือมีสารเคมีที่ไม่ได้คุณภาพตามที่กำหนดหรือหมดอายุ 8

ซึ่งสอดคล้องกับรายการในภาคผนวก 1 และที่แสดงลักษณะอันตรายตามภาคผนวก 3

A4150 ของเสียสารเคมีที่เกิดจากการศึกษาวิจัยและพัฒนา หรือกิจกรรมการสอน ซึ่งยังไม่ได้

จำแนกชนิด และ/หรือเป็นสิ่งใหม่ และมีผลต่อสุขภาพอนามัย และหรือสิ่งแวดล้อม

ยังไม่เป็นที่ทราบกัน

A4160 Activated carbon ที่ใช้แล้ว ที่ไม่รวมในบัญชีรายชื่อ B (สัมพันธ์กับรายการ B2060

ในบัญชีรายชื่อ B)*

ภาคผนวก 9

บัญชีรายชื่อ B

ของเสียที่มีในภาคผนวกจะไม่เป็นของเสียที่ครอบคลุมโดยข้อ 1 วรรค 1 (ก) ของอนุสัญญาฯ นี้ หากว่าของเสีย

นั้นไม่มีวัตถุในภาคผนวก 1 จนเป็นเหตุให้แสดงลักษณะตามภาคผนวก 3

B1 ของเสียประเภทโลหะและที่มีโลหะในองค์ประกอบ

B1010 ของเสียโลหะและโลหะผสมในรูปโลหะที่ไม่ฟุ้งกระจาย

- โลหะมีค่า (กลุ่มทอง เงิน แพลตตินั่ม แต่ไม่รวมปรอท)
- เศษเหล็กและเหล็กกล้า

- เศษทองแดง
- เศษนิกเกิล
- เศษอลูมิเนียม
- เศษสังกะสี
- เศษดีบุก
- เศษทั้งสแตน

8. หมดอายุ หมายถึง ไม่ได้ใช้ภายในเวลาที่แนะนำโดยผู้ผลิต

- เศษโมลิตินัม
- เศษแทนทาลัม
- เศษแมกนีเซียม
- เศษโคบอลต์
- เศษบิสมีท
- เศษไทเทเนียม
- เศษเซอร์โคเนียม
- เศษแมงกานีส
- เศษเจอมาเนียม
- เศษเวเนเดียม
- เศษฮาฟเนียม อินเดียมไนโอเบียม เรเนียม และแกลเลียม
- เศษอริเทียม
- เศษโลหะจำพวกที่หายาก
- และเศษโครเมียม

B1020 เศษโลหะที่สะอาดไม่ปนเปื้อน รวมถึงโลหะผสมในรูปสำเร็จขนาดใหญ่ (แผ่น เพลท

ลำ แท่ง ฯลฯ) ของ

- เศษพลวง
- เศษเบริลเลียม
- เศษแคดเมียม
- เศษตะกั่ว (แต่ยกเว้นแบตเตอรี่ชนิด ตะกั่ว-กรด)
- เศษเซเลเนียม
- เศษเทลลูเรียม

B1030 เศษโลหะหลอมยากซึ่งมีกากเจือปน

B1031 ของเสียโลหะและโลหะผสม ในรูปโลหะที่ฟุ้งกระจายได้ (ผงโลหะ) ของโมลิบดีนัม

ทั้งสแตน ไทเทเนียม แทนทาลัม ไนโอเบียม และริเนียม ยกเว้นของเสีย เช่นว่า ที่ระบุ

ในบัญชีรายชื่อ A ภายใต้รายการ A1050 กากตะกอนจากการชุบโลหะ

B1040 เศษชิ้นส่วนจากเครื่องกำเนิดพลังงานไฟฟ้าที่ไม่ปนเปื้อนน้ำมันหล่อลื่น สารฟิซีบี หรือฟิซีที จนถึงขอบเขตที่ทำให้ของเสียนั้นเป็นอันตราย

B1050 โลหะไม่มีเหล็กผสม เศษชิ้นส่วนหนัก ที่ไม่มีวัตถุในภาคผนวก 1 ในความเข้มข้น มากเพียงพอที่แสดงลักษณะตามภาคผนวก 39

B1060 ของเสียประเภทเซเลเนียม และเทลลูเรียม ในรูปธาตุโลหะ รวมถึงที่เป็นผง

B1070 ของเสียประเภททองแดงและโลหะผสมทองแดงในรูปที่ฟุ้งกระจายได้ หากของเสียนั้นไม่มี องค์ประกอบในภาคผนวก 1 จนถึงขอบเขตที่ของเสียนั้นแสดงลักษณะตามภาคผนวก 3

B1080 เถ้าและกากสังกะสี รวมถึงกากโลหะผสมสังกะสีในรูปที่ฟุ้งกระจาย หากของเสียนั้น

ไม่มีองค์ประกอบในภาคผนวก 1 ในความเข้มข้นจนทำให้แสดงลักษณะตามภาคผนวก 310*

9. ระดับการที่ปนเปื้อนด้วยวัตถุในภาคผนวก 1 ขั้นต่ำที่เริ่มทำให้เกิดกระบวนการ รวมถึงกระบวนการรีไซเคิล ซึ่งอาจเป็นผล ทำให้เกิดการแยกส่วนประกอบที่มีวัตถุใน

ภาคผนวก 1 จนมีความเข้มข้นมากเพียงพอจนถึงขอบเขตที่แสดงลักษณะอันตรายตามภาคผนวก 3

10. สถานะของเก้าอี้เหล็กในปัจจุบันได้รับการทบทวนและมีข้อเสนอแนะจากการประชุมสหประชาชาติ ว่าด้วยการค้า และการพัฒนา และการค้าว่าเก้าอี้เหล็กไม่ควรจัดเป็นสินค้า

อันตราย

B1090 ของเสียประเภทแบตเตอรี่ที่เป็นไปตามกำหนด ยกเว้นที่ทำด้วย ตะกั่ว แคดเมียม

หรือปรอท

B1100 ของเสียที่มีองค์ประกอบของโลหะจากการหลอมโลหะ การถลุงโลหะ และการกลั่น

โลหะดังต่อไปนี้

- แท่งสังกะสีแข็ง

- ขี้โลหะจากสังกะสี

- ขี้โลหะ (สังกะสีส่วนบนจากการชุบโลหะ) (> 90% Zn)

- ขี้โลหะ (สังกะสีส่วนล่างจากการชุบโลหะ) (> 92% Zn)

- ขี้โลหะจากการหล่อโดยวิธีฉีดสังกะสีร้อนเหลวเข้าไปในแม่พิมพ์ (> 85% Zn)

- ขี้โลหะสังกะสีจากเครื่องชุบโลหะร้อน (batch) (> 92% Zn)

- เศษสังกะสี

- เศษอะลูมิเนียม ยกเว้นตะกรันเกลือ

- ตะกรันจากกระบวนการเตรียมทองแดงเพื่อนำเข้าไปทำให้บริสุทธิ์ หรือ

กระบวนการต่อไปที่ไม่มีสารหนูตะกั่ว หรือแคดเมียมเจือปน จนถึงขอบเขตที่ทำให้

ของเสียนั้นแสดงลักษณะอันตรายตามภาคผนวก 3

- ของเสียของ fraction linings จากการถลุงทองแดง (Copper smelting)

รวมถึง crucibles จากการหลอมทองแดง

- ตะกรันจากภาควงกระบวนการเตรียมโลหะมีค่าเพื่อนำไปทำให้บริสุทธิ์

- ตะกรันดีบุกที่มีแทนทาลัมในองค์ประกอบน้อยกว่าร้อยละ 0.5 ของดีบุก

B1110 ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

- ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ประกอบด้วยโลหะหรือโลหะผสม
- ของเสียประเภทเศษหรือชิ้นส่วนไฟฟ้าหรืออิเล็กทรอนิกส์11 (รวมถึงแผงวงจร) ที่ไม่มีองค์ประกอบ ซึ่งได้แก่ หม้อเก็บประจุไฟฟ้าและแบตเตอรี่อื่น ๆ ที่รวมในบัญชีรายชื่อ A สวิตช์ที่มีปรอทเป็นองค์ประกอบ แก้วจากหลอด Cathode-ray และ activated glass อื่นๆ หม้อเก็บประจุไฟฟ้าที่มีสารพีซีบี หรือที่ไม่ปนเปื้อนด้วยองค์ประกอบในภาคผนวก 1 (เช่น แคดเมียม ปรอท ตะกั่ว โพลีคลอรีเนเตดไบฟีนิล) หรือที่ซึ่งองค์ประกอบเหล่านั้นได้รับการกำจัดจนถึงขอบเขตที่ทำให้ของเสียนั้นไม่มีลักษณะใด ๆ ตามภาคผนวก 3 (สัมพันธ์กับรายการ A1180 ในบัญชีรายชื่อ A)

- ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (รวมถึงแผงวงจร สายไฟ และส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์) ที่มีจุดประสงค์เพื่อนำมาใช้ซ้ำโดยตรง12 และไม่ใช่เพื่อการรีไซเคิลหรือกำจัดขั้นสุดท้าย13

B1115 ของเสียดังกล่าวที่เคลือบด้วยพลาสติก ซึ่งไม่รวมที่ระบุในบัญชีรายชื่อ A1190 ยกเว้นแต่ของเสียเหล่านั้นมีจุดมุ่งหมาย เพื่อดำเนินการตามภาคผนวก 4A หรือ การกำจัดอื่นๆ ที่ทุกขั้นตอนไม่มีการควบคุมอุณหภูมิ เช่น การเผาในที่โล่ง*

11. รายการนี้ไม่รวมเศษจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้า

12. การใช้ซ้ำรวมถึงการซ่อมแซม การเปลี่ยนซ่อมโดยโครงการ (refurbishment) การปรับปรุงดีขึ้น แต่ไม่รวมถึงการประกอบใหม่

13. ในบางประเทศ วัตถุซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อนำไปใช้ซ้ำโดยตรง จะไม่พิจารณา ว่าเป็นของเสีย

B1120 สารเร่งปฏิกิริยา (catalysts) ใช้แล้วยกเว้นของเหลวที่ใช้เป็นสารเร่งปฏิกิริยาที่มีสาร

ดังต่อไปนี้

โลหะ transition ยกเว้นของเสียประเภทสาร

เร่งปฏิกิริยา (สารเร่งปฏิกิริยาใช้แล้ว ของเหลว

ที่ใช้เป็นสารเร่งปฏิกิริยา หรือสารเร่งปฏิกิริยา

อื่นๆ) ในบัญชีรายชื่อ A

แลนธานด์ (โลหะหายาก)

- สแกนเดียม • แลนธานัม
- วาเนเดียม • ฟราซีโอโดเมียม
- แมงกานีส • เซมาเรียม
- โคบอลท์ • แกโดลิเนียม
- ทองแดง • ไดสโพรเซียม
- อิทเทรียม • เออเปียม
- ไนโอเบียม • อิทเทอร์เบียม
- ฮาฟเนียม • เซเรียม
- ทังสแตน • นีโอดีเมียม
- ไทเทเนียม • ยูเรเนียม
- โครเมียม • เทอเบียม
- เหล็ก • ฮอลเมียม
- นิกเกิล • รูทีเนียม
- สังกะสี • รูทีเนียม
- เซอร์โคเนียม
- โมลิบดีนัม
- แทนทาลัม
- เรเนียม

B1130 สารเร่งปฏิกิริยาใช้แล้วที่มีโลหะมีค่าในองค์ประกอบที่ผ่านการทำความสะอาดแล้ว

B1140 กากในรูปของแข็งที่มีโลหะมีค่าในองค์ประกอบซึ่งมีไซยาไนด์อินทรีย์ปริมาณน้อย

B1150 ของเสียโลหะผสมและโลหะมีค่า (กลุ่มทองเงิน แพลตตินัม แต่ไม่รวมปรอท) ในรูปที่

ไม่ใช่ของเหลวและฟุ้งกระจายได้ในบรรจุภัณฑ์และฉลากที่เหมาะสม

B1160 แก้วโลหะมีค่าจากการเผาแผงวงจรในเตาเผา (สัมพันธ์กับรายการ A1150 ในบัญชี

รายชื่อ A)

B1170 แก้วโลหะมีค่าจากการเผาฟิล์มถ่ายภาพในเตาเผา

B1180 ของเสียประเภทฟิล์มถ่ายภาพที่มึนสารประกอบของฮาโลเจนเงิน (Silver

halides) และโลหะเงิน (metallic silver)

B1190 ของเสียประเภทกระดาษอัดภาพที่มีเงินเฮไลด์ (Silver halides) และโลหะเงิน

(metallic silver)

B1200 ตะกรันโลหะลักษณะเป็นเม็ดที่เกิดจากการผลิตเหล็กและเหล็กกล้า

B1210 ตะกรันโลหะที่เกิดจากการผลิตเหล็กและเหล็กกล้า รวมถึงตะกรันที่เป็นแหล่งกำเนิด

ของไทเทเนียมไดออกไซด์และเวเนเดียม

B1220 ตะกรันจากการผลิตสังกะสี ที่มีเหล็กปริมาณสูง (มากกว่าร้อยละ 20) ซึ่งถูกนำมาปรับเสถียรทาง

เคมี และนำมาใช้ในการก่อสร้างโดยดำเนินการตามข้อกำหนดทางอุตสาหกรรม (เช่น DIN 4301)

B1230 เศษจากการบดที่เกิดจากการผลิตเหล็กและเหล็กกล้า

B1240 เกล็ด/สะเก็ดจากการบดทองแดงออกไซด์

B1250 ยานพาหนะที่มีเครื่องยนต์ ที่หมดอายุการใช้งานแล้วที่ไม่มีของเหลวหรือองค์ประกอบอันตราย

อื่นๆ

B2 ของเสียที่มีสารอินทรีย์เป็นองค์ประกอบหลัก ซึ่งอาจมีโลหะและสารอินทรีย์

B2010 ของเสียจากกระบวนการทำเหมืองในรูปที่ไม่ฟุ้งกระจายจาก

- ของเสียประเภทแร่ไฟต์ธรรมาชาติ

- ของเสียประเภท หินขบวนการ ไม่ว่าจะตัดหรือเล็มอย่างหยาบๆ โดยเฉื่อยหรืออื่นใด

- ของเสียประเภทไม้อัด
- ของเสียประเภท Leucite Nepheline และ Nepheline syenite
- ของเสียประเภทเฟลด์สปาร์
- ของเสียฟลูออสปาร์
- ของเสียประเภทซิลิกาในรูปของแข็ง ยกเว้นของเสียนั้นใช้ในกระบวนการหลอม เหล็ก/แก้ว

B2020 ของเสียประเภทแก้วในรูปไม่ฟุ้งกระจาย

- เศษแก้วที่รวบรวมมาเพื่อหลอมใหม่ ของเสียอื่น และเศษของแก้ว ยกเว้นแก้ว

จากหลอด Cathode-ray และ Activated glass อื่น ๆ

B2030 ของเสียประเภทเซรามิกในรูปไม่ฟุ้งกระจาย

- ของเสียโลหะกันความร้อน (ของผสมเซรามิกโลหะ)
- ไยเซรามิก ที่ไม่ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น

B2040 ของเสียอื่นที่มีองค์ประกอบอินทรีย์หลักดังนี้

- แคลเซียมซัลเฟตที่ทำให้บริสุทธิ์บางส่วน ซึ่งผลิตจากก๊าซที่ระบายออกจากปล่องซึ่งได้ขจัด

ซัลเฟอร์ (FGD) ออกแล้ว

- ของเสียประเภทฝามนังยิปซัมหรือ ฝามนังพลาสติก จากการรีไซเคิลอาคาร
- ตะกรันจากการผลิตทองแดง ที่มีเหล็กปริมาณสูง (มากกว่าร้อยละ 20) ซึ่งถูกนำมาปรับเสถียร

ทางเคมี และนำมาใช้ในการก่อสร้างและใช้เป็นวัสดุสำหรับขัด (abrasive applications) โดย

ดำเนินการตามข้อกำหนดทางอุตสาหกรรม (เช่น DIN 4301 และ DIN 8201)

- กำมะถัน ในรูปของแข็ง
- หินปูนจากการผลิตแคลเซียมไฮดรอกไซด์ (ที่มีความเป็นกรดเป็นด่างน้อยกว่า 9)
- โซเดียมคลอไรด์ โพรแตสเซียมคลอไรด์ แคลเซียมคลอไรด์
- คาโบรันดัม (ซิลิกอนคาร์ไบด์)

- คอนกรีตแตก

- ลิเทียม-แทนทาลัม และลิเทียม-ไนโอเบียม ที่มีเศษแก้วเป็นองค์ประกอบ

B2050 ถ้ำลอยจากโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าจากถ่านหินที่ไม่รวมในบัญชีรายชื่อ A (สัมพันธ์

กับรายการ A2060 ในบัญชีรายชื่อ A)

B2060 activated carbon ที่ไม่มีในภาคผนวก 1 จนถึงขอบเขตที่แสดงลักษณะตามภาคผนวก 3

ตัวอย่างเช่น คาร์บอน ที่เป็นผลจากการปรับปรุงคุณภาพน้ำดื่มสำหรับพวกาและ

กระบวนการอุตสาหกรรมอาหารและการผลิตวิตามิน (สัมพันธ์กับรายการ A4160

ในบัญชีรายชื่อ A)

B2070 กากตะกอนแคลเซียมฟลูออไรด์

B2080 ของเสียประเภทพิษซึมที่เกิดจากกระบวนการอุตสาหกรรมเคมีที่ไม่รวมในบัญชี

รายชื่อ A (สัมพันธ์กับรายการ A2040 ในบัญชีรายชื่อ A)

B2090 ของเสียประเภท ปลายข้าวบวก จากการผลิตอลูมิเนียมหรือเหล็กกล้า ที่ทำด้วยถ่านโค้ก

หรือปิทิวเมน และได้รับการทำความสะอาดตามข้อกำหนดทางอุตสาหกรรมตามปกติ

(ยกเว้นปลายข้าวบวก จากอุตสาหกรรม คลออัลคาไลน์ อิเล็กโตรไลส์ และถลุงโลหะ)

B2100 ของเสียประเภทอลูมิเนียมที่มีน้ำเป็นองค์ประกอบ และของเสียประเภทออกไซด์ของ

อะลูมิเนียมและกากจากการผลิตออกไซด์ของอะลูมิเนียม ยกเว้นวัตถุ เช่นว่าที่ใช้

สำหรับการทำความสะอาดก๊าซ การตกตะกอน หรือการกรอง

B2110 กาก แร่อะลูมิเนียม (Bauxite residue หรือ red mud) (ที่มีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง

เป็นกลางจนถึงไม่เกิน 11.5)

B2120 ของเสียประเภทสารละลายกรดหรือด่าง ที่มีค่าความเป็นกรด เป็นด่าง เป็นกลางมากกว่า 2

แต่น้อยกว่า 11.5 ซึ่งไม่กัดกร่อนหรือเป็นอันตรายอื่นใด (สัมพันธ์กับรายการ A4090

ในบัญชีรายชื่อ A)

B2130 บิทูมัส (ของเสียยางมะตอย - asphalt wastes) จากการก่อสร้างและบำรุงรักษา

ถนนที่ไม่มีน้ำมันดิบปนเปื้อน (สัมพันธ์กับรายการ A3200 ในบัญชีรายชื่อ A)

B3 ของเสียที่มีองค์ประกอบอินทรีย์หลัก ซึ่งอาจมีโลหะอนินทรีย์สาร

B3010 ของเสียประเภทพลาสติกที่เป็นของแข็ง ดังนี้

วัตถุพลาสติกและพลาสติกผสมดังต่อไปนี้ ที่ไม่ผสมกับของเสียอื่นและเตรียมจนได้

คุณภาพที่กำหนด

• เศษพลาสติกของโพลีเมอร์และโคโพลิเมอร์ที่ไม่มีฮาตาโลเจนเป็นองค์ประกอบ 15 เช่น

- เอทิลีน

- สไตรีน

- โพลีโพรพิลีน

- โพลีเอทิลีน เทอร์เรพาทาเลท

- อคริโลไนไตรล์

- บิวทาไดอีน

- โพลีอะเซทาล*

- โพลีเอไมด์

14. สารเบนซอล (เอ) ไพรินที่ระดับความเข้มข้นน้อยกว่า 50 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม

15. เป็นที่เข้าใจว่าเศษเหล่านั้นได้ผ่านการทำเป้นี โพลีเมอร์อย่างสมบูรณ์

- โพลีบิวทิลีน เทอร์เรพาทาเลท

- โพลีคาร์บอนเนต

- โพลีอีเทอร์

- โพลีฟีนิลีน ซัลไฟด์

- อะคริลิกโพลีเมอร์ อัลเคน C10-C13 (พลาสติกไซเซออร์)

- โพลียูรีเทน (ที่ไม่มีสารซีเอฟซี)

- โพลีซิลิโคน

- โพลีเมธิล เมทาคริเลท

- โพลีไวนิล อีทิลเอทิล

- โพลีไวนิลบิวไทรอล

- โพลีไวนิล อะซิเตท

B3010 • ของเสียประเภทเรซินที่ผ่านการบำบัดแล้ว ดังต่อไปนี้

- เรซินยูเรียฟอร์มัลดีไฮด์

- เรซิน ฟีนอลฟอร์มัลดีไฮด์

- เรซินเมลามีนฟอร์มัลดีไฮด์

- เรซินอีพอกซี

- เรซิน อีลโคด์

- โพลีเอไมด์

• ของเสีย ประเภทฟลูออรีนเทต โพลีเมอร์ ดังต่อไปนี้

- เปอร์ฟลูออโรเอทิลีน / โพรไพลีน (เอฟอีพี)

- เปอร์ฟลูออโรอีทิลีน อีทิล (พีเอฟเอ)

- เตตระเปอร์ฟลูออโรเอทิลีน อีทิล (เอ็มเอฟเอ)

- เตตระโพลีไวนิลฟลูออไรด์ (พีวีเอฟ)

- เตตระโพลีไวนิลอีนฟลูออไรด์ (พีวีอีเอฟ)

B3020 • ของเสียประเภทผลิตภัณฑ์ของกระดาษ กระดาษแข็ง กระดาษ

วัตถุดังต่อไปนี้ที่ไม่ผสมกับของเสียอันตราย ได้แก่

ของเสียและเศษของกระดาษ หรือบอร์ดกระดาษ ดังต่อไปนี้

- กระจกหรือกระจกแข็งที่ไม่พอกขาว กระจกหรือกระจกแข็งที่เป็นลูกฟูก
- กระจกหรือกระจกอื่น ซึ่งส่วนใหญ่ทำจากเยื่อพอกขาวด้วยสารเคมีที่ไม่มีสี
- กระจกหรือกระจก ซึ่งส่วนใหญ่ทำจากเยื่อกระจกแบบ mechanical

(ตัวอย่างเป็น หนังสือพิมพ์ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่นที่คล้ายคลึงกัน)

- อื่นๆ เช่น

1. กระจกแข็งที่มีการเคลือบ (laminated)

2. เศษที่ไม่ได้จำแนก

B3030 ของเสียสิ่งทอ

วัตถุดิบต่อไปนี้อันที่ไม่ผสมกับของเสียอื่น และได้รับการเตรียมจนได้คุณภาพที่กำหนด

- ของเสียประเภทไหม (รวมถึงรังไหมที่ไม่เหมาะสมสำหรับม้วน ของเสียประเภท

ไหมพรม แต่ยกเว้น garnetted stock)

- ไหมแข็ง หรือสาบไม่ได้

- อื่น ๆ

- ของเสียจากขนแกะ หรือขนสัตว์ที่ละเอียดหรือหยาบ รวมถึง ของเสียประเภท

ไหมพรม แต่ยกเว้น garnetted stock

- เส้นใยสั้นๆ จากขนแกะ หรือจากขนสัตว์ละเอียด

- ของเสียอื่น ๆ จากขนแกะ หรือจากขนสัตว์ละเอียด

- ของเสียจากขนสัตว์หยาบ

- ของเสียประเภทฝ้าย (รวมถึง ของเสียประเภทไหมพรม และ garnetted stock)

- ของเสียประเภทไหมพรม (รวมถึงของเสียประเภทด้าย)

- garnetted stock

- อื่น ๆ

- เศษปอจากต้นแฟลกซ์ที่นำมาทำผ้าลินิน และของเสีย
- เศษปอและของเสีย (รวมถึงของเสียประเภทไหมพรมและ garnetted stock)
ของป่านแท้ชนิด *Cannabis sativa* L.
- เศษปอและของเสีย (รวมถึงของเสียประเภทไหมพรมและ Garnetted stock)
และปอกระเจาและเส้นใย สิ่งทออื่น ๆ (ยกเว้นแฟลกซ์ ป่านแท้ และป่านรามี่)
- เศษปอและของเสีย (รวมถึงของเสียประเภทไหมพรมและ garnetted stock)
ของเยื่อไม้จำพวกยาคาและเส้นใยสิ่งทออื่น ๆ ของไม้ตระกูลดอกโค
- เศษปอ เส้นใยสั้น ๆ และของเสีย (รวมถึงของเสียประเภทไหมพรมและ
garnetted stock) ของมะพร้าว
- เศษปอ เส้นใยสั้น ๆ และของเสีย (รวมถึงของเสียประเภทไหมพรมและ
garnetted stock) ของป่านนิลา (ป่านนิลา หรือ *Musa textilis* Nee)
- เศษปอ เส้นใยสั้น ๆ และของเสีย (รวมถึงของเสียประเภทไหมพรมและ
garnetted stock) ของป่านรามี่และเส้นใยสิ่งทอจากพืชอื่น ๆ ที่ไม่ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น
- ของเสีย (รวมถึงเส้นใยสั้น ๆ ของเสียประเภทไหมพรมและ garnetted stock)
ของเส้นใยที่มนุษย์ทำขึ้น ได้แก่
 - เส้นใยสังเคราะห์
 - เส้นใยเทียม
 - เสื้อผ้าและชิ้นส่วนสิ่งทออื่น ๆ ที่สวมใส่แล้ว
 - เศษเสื้อผ้าเก่าใช้แล้ว เศษเชือกชนิดพัน เครื่องเชือก เชือก เชือกพวน และ
ชิ้นส่วนเชือกชนิดพัน เครื่องเชือก เชือกของวัสดุสิ่งทอที่ไม่สวมใส่แล้ว
 - ที่จำแนกชนิด
 - อื่น ๆ

B3035 ของเสียประเภทไหมพรม สิ่งทอที่ใช้คลุมพื้น

B3040 ของเสียประเภทยาง

วัตถุดิบต่อไปนี้ ที่ไม่ได้ผสมกับของเสียอื่น

- ของเสียและเศษของยาวแข็ง (เช่น ยางผสมกำมะถัน)
- ของเสียยางอื่นๆ (ยกเว้น ของเสียนั้นระบุไว้ไว้อย่างอื่น)

B3050 ของเสียประเภทไม้ และคอร์กที่ไม่ได้บำบัด ดังนี้

- เศษและของเสียประเภทไม้ ทั้งที่เป็นรูปซุง ก้อน ก้อนกลม หรือรูปอื่นที่คล้ายกัน
- ของเสียประเภทคอร์ก ได้แก่ คอร์กที่บิด ทำให้เป็นเม็ด หรือบีบอัด

B3060 ของเสียจากอุตสาหกรรมอาหารจากการที่ไม่ติดเชื้อ

- กาก/ตะกอนไวน์
- ของเสียประเภทพืชผักที่ทำให้ปราศจากเชื้อ และทำให้แห้งกากและผลพลอยได้ ไม่ว่าจะ เป็นรูปก้อนกลมรูปที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ หรืออื่น ๆ ทั้งหมด ซึ่งไม่ได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น
- ไขมัน ได้แก่ กากจากการบำบัดสารไขมันหรือสัตว์หรือพืช
- ของเสียของกระดูกและขา ซึ่งใช้งานไม่ได้แล้ว ได้รับการขจัดไขมันออก

เตรียมอย่างง่าย (แต่ไม่ต้องเป็นรูปร่าง) บำบัดด้วยกรด หรือขจัดเจลาตินออก

- ของเสียประเภทปลาเปลือก
- เปลือกแข็ง ผิวของโกโก้ และของเสียอื่น ๆ จากโกโก้
- ของเสียอื่นจากอุตสาหกรรมอาหารที่ผลิตจากผลิตภัณฑ์เกษตร ยกเว้นผลพลอยได้

ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดระดับชาติและนานาชาติ สำหรับการบริโภค

ของมนุษย์และสัตว์

B3065 ของเสียจากไขมันและน้ำมันสัตว์ หรือพืชที่รับประทานได้ (เช่น น้ำมันสำหรับทอด)

ที่ไม่แสดงลักษณะตามภาคผนวก 3

B3070 ของเสียต่อไปนี้

- ของเสียจากเส้นผมมนุษย์
- ของเสียฟาง
- ราไมซีเลียมที่ทำให้หมดฤทธิ์แล้ว ซึ่งเกิดจากการผลิตเพนิซิลินเพื่อจะนำไปใช้

เป็นอาหารสัตว์

B3080 ของเสียเปลือกหอยและเศษยาง

B3090 เปลือกและของเสียอื่นของหนัง หรือหนังประกอบซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับ การผลิต

งานหนังที่ไม่มีสารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนซ์และสารทำลายสิ่งมีชีวิต ยกเว้น

กากตะกอนหนัง (สัมพันธ์กับรายการ A3100 ในบัญชีรายชื่อ A)

B3100 แป้ง กากตะกอน เล้า ฟูน หรือ หนัง ที่ไม่มีสารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนซ์

หรือสารทำลายสิ่งมีชีวิต (สัมพันธ์กับรายการ A3090 ในบัญชีรายชื่อ A)

B3110 ของเสีย Fellmongery ที่ไม่มีสารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนซ์ สารติดเชื้อ

หรือสารทำลายสิ่งมีชีวิต (สัมพันธ์กับรายการ A3110 ในบัญชีรายชื่อ A)

B3120 ของเสียที่ประกอบด้วยสีย้อมอาหาร

B3130 ของเสียโพลีเมอร์อิเทอร์และของเสียโมโนเมอร์อิเทอร์ที่ไม่อันตราย ซึ่งไม่สามารถก่อ

รูปเปอร์ออกไซด์ได้

B3140 ของเสียยางที่ขัดตันด้วยแรงลม ยกเว้นที่มีจุดประสงค์สำหรับการดำเนินการตาม

ภาคผนวก 4 ก

B4 ของเสียซึ่งมีทั้งองค์ประกอบอินทรีย์และอนินทรีย์

B4010 ของเสียประกอบด้วยสีน้ำ สีพลาสติก หมึก และน้ำมันชักเงาที่จับแข็ง ซึ่งไม่มี

ตัวทำละลายอินทรีย์ โลหะหนักหรือสารทำลายสิ่งมีชีวิต เป็นองค์ประกอบจนถึง

ที่ทำให้ของเสียนั้นเป็นอันตราย (สัมพันธ์กับรายการ A4070 ในบัญชีรายชื่อ A)

B4020 ของเสียจากการผลิต กากผสม และการใช้เรซิน ลาเท็กซ์ พลาสติกไซเซอร์ขาวและ

ผลิตภัณฑ์ ที่ทำให้เกาะยึด ปราศจากตัวทำละลาย และสารปนเปื้อนอื่น ที่ไม่ทำให้

ของเสียนั้นแสดงลักษณะตามภาคผนวก 3 ซึ่งไม่ได้กำหนดในบัญชีรายชื่อ A

ตัวอย่าง เช่น ละลายน้ำ หรือกาวที่ทำจากแป้ง โปรีนจากนม เดกซ์ทรินเซลลูโลส

อีเทอร์ โพลีไวนิล แอลกอฮอล์ (สัมพันธ์กับรายการ A3050 ในบัญชีรายชื่อ A)

B4030 กล้องแบบใช้ครั้งเดียวที่ใช้งานแล้วพร้อมแบตเตอรี่ที่ไม่รวมในบัญชีรายชื่อ A